

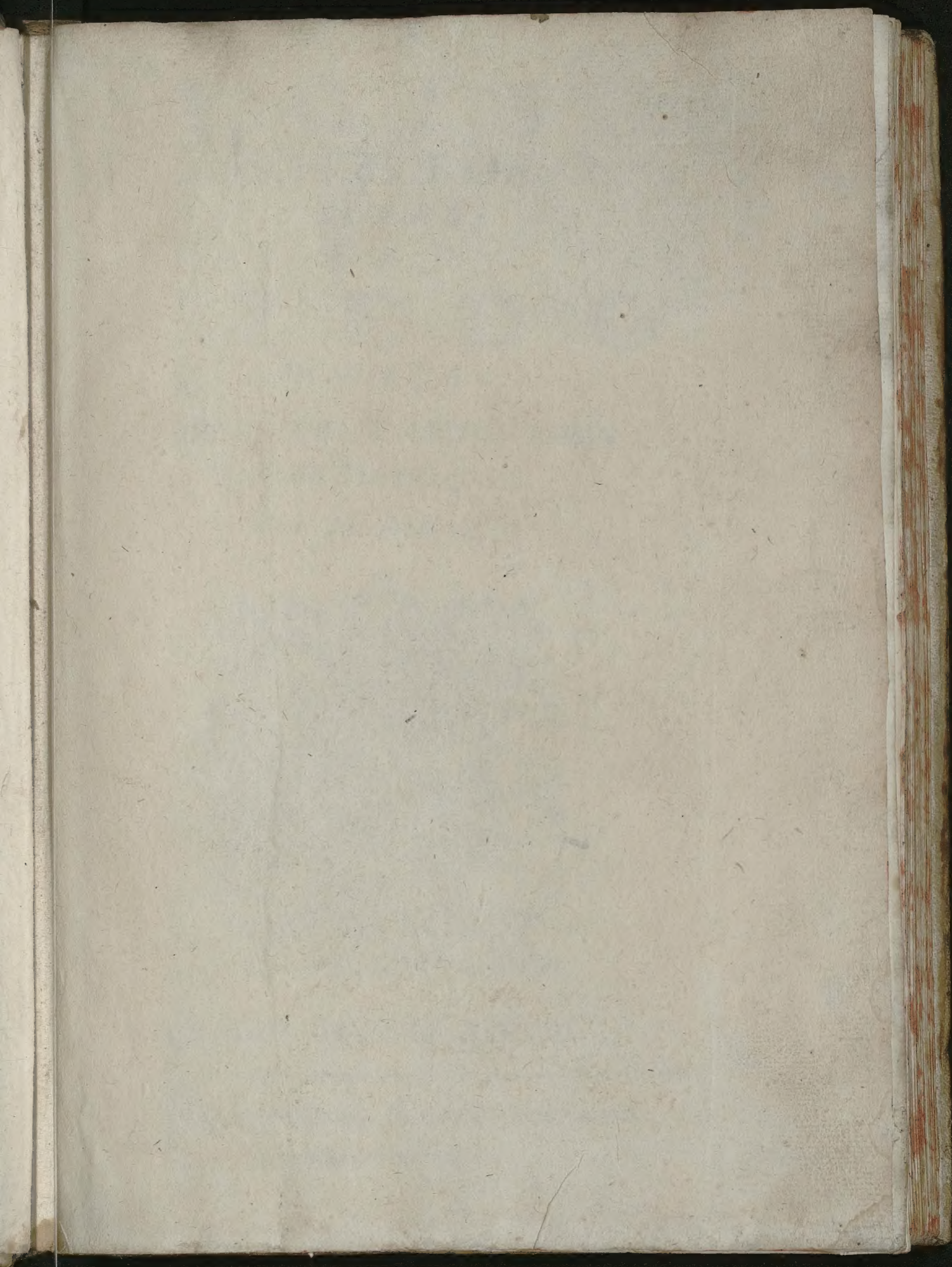
Mag. St. Dr.

五

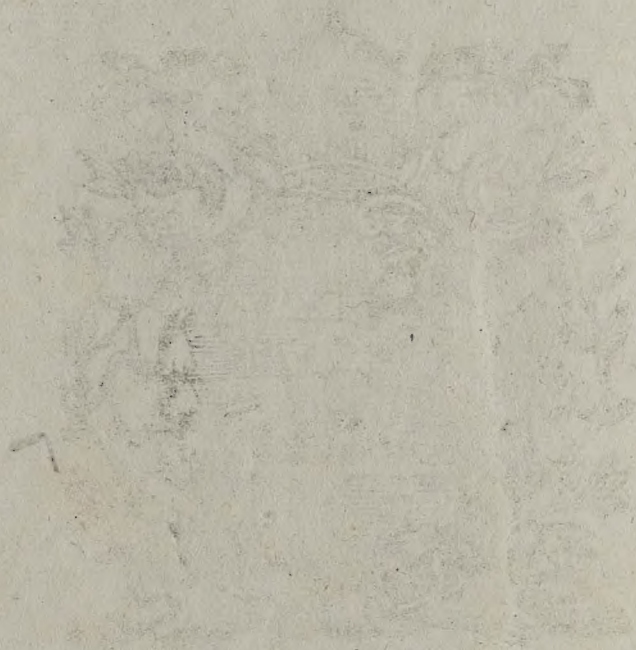

379855

III

CLAROVIAE EXCELSIORIS
Super Bonae fide

ROME MD

Cracovien. Exemptionis

In Rota diei 23 Junii 1777. responsum

S U P E R

Bono Jure.

Constare de bono jure
Propositi generalis etiam
ad effectum manutentionis.

Stantibus &c.

Vide Decisionem ab ini-
tio hujus operis.

Dubium = An, & de cujus bono Jure constet etiam ad effectum
Manutentionis in casu &c.

1 Rev. Pater. Q UI nascente cum Fide, & am-
plissima cum Exemptione ortus
est, plurimumque inclaruit an-

tiquissimus Ordo Canonicorum Regularium Sancti Sepulchri,
illum post tantam Sæculorum revolutionem in servitutem
redigere, & ejusdem Exemptionis spoliare beneficio hodiè
primum contendit Episcopalis Curia Cracoviensis. Sed ar-
dua hujusmodi provincia non aliter poterit exadverso supe-
rari, nisi prius deleantur tum Apostolica Privilegia, tum Cra-
coviensium, aliorumque Episcoporum solemnes Agnitiones,
tum Regum Polonorum præclarissima Testimonia, tum Sa-
crarum Congregationum iterata Responfa, tum Summo-
rum Pontificum frequentissima Decreta, tum publicarum
etiam Inscriptionum monumenta, tum Rerum maturrimè ju-
dicatarum maxima Auctoritas, tum immanis temporis locu-
pletissima Observantia.

2 Porro ad Apostolica, quod pertinet Privilegia, vetustissimum
est illud anno 1143. obfignatum a Cælestino II., omniumque
tunc temporis Cardinalium approbatione munitum. Patet
ex eo non solum susceptio totius Ordinis sub immediata San-
ctæ Sedis protectione, sed prohibitio etiam, ne quis ipsius
Personas, Possessiones, & Bona aliquo modo perturbare,
vel aliquibus afficere molestiis auderet: Idque non alia de cau-
sa, nisi ut Bona eadem firma, & illibata manerent, atque
integrè conservarentur eorum, pro quorum gubernatione, &
substantatione concessa erant, usibus omnimodis profutura,
quemadmodum ex verbis ejusdem Apostolici Privilegii in
præsenti Summario Additionali numer. primo litt. A. B.,
& C.

3 Nemini tamen sit suafum, quod nostrum Ordinem, ejusque
Personas, & Bona primus omnium exemerit ab alia quacum-
que potestate, & protectioni unius Sanctæ Sedis subjecerit
Cælestinus II. Id enim jam constituerant Honorius II., &
Innocentius II., postque laudatum Cælestinum II. constitue-
runt etiam Lucius II., & Gregorius III., veluti non obscure

A

habe-

habetur ex Alexandri III. Constitutione in *Summario Additionali num. 2. litt. A.* Ipse verò *Alexander III.* in sua hac peculiari Constitutione nedum confirmavit omnia, quæ statuerant memorati Pontifices decessores, verum strictius mandavit, quod *Patriarcha* nihil posset attentare sine consensu Capituli, & Canonicorum nostri Ordinis, quodque nemo alter ad *Patriarchatum* eligi deberet, nisi qui esset de gremio eorundem Canonicorum, *Summario Additionali d. numer. 2. litt. A.B.C.* Hisce præterea singulis robur amplissimæ Confirmationis eo usque addidit *Cælestinus III.*, ut salva *Sedis Apostolicæ auctoritate*, & *Patriarchæ reverentia*, cæteris cunctis omnimodam ademerit potestatem, *Summario Additionali numer. 3. litt. A.B.C.D.E., & F.*

4 Nec mirum, si noster laudatissimus Ordo adeò carus Summis Pontificibus, adeoque erat acceptus. Ejus namque exemplaris vivendi ratio ita universam Hyerolimam, ubi initium habuit, ipsiusque impleverat Vicinitates, ut celeberrimus quidam Princeps nomine *Jaxa Griphius* post longam, arduamque peregrinationem cum esset à Terra Sancta in Poloniam, undè discesserat, anno 1162. reversurus, nihil impensius curaverit, quam unum, & alterum ex Canonicis ejusdem nostri Ordinis secum adducere, eisque in Oppido *Miechoviæ*, quod suum erat, conspicuam Ecclesiam, conspicuumque excitare Cænobium, ut tradit *Cromer. de Reb. gest. Polon. lib. 6., Fontan. nella Stor. degl' Ord. Relig., e Milit. Anno 1737. pag. 128. Tom. 2. ibi = Un Gentiluomo Polacco nomato Jaxa avendone altresì condotti da Gerusalemme in quel Regno di Polonia nel 1162., fondò loro un Monastero in Miechovv luogo distante da Cracovia otto leghe.*

5 Ex hujusmodi Cænobio ideò *Miechoviensi* appellato, quia situm in dicto *Miechoviæ* non ignobili Oppido, plures sub eodem Instituto habuerunt originem Regulares Conventus, & quidem non in Polonia tantum, sed in Germania etiam, aliisque in Regnis benè multis. Quamobrem ipsum *Miechoviense Cænobium* propter sui excellentiam, ac vetustatem non solum omnium Cænobiorum suæ generationis, & Ordinis, quæ in Regno *Poloniæ* extant, verum etiam omnium, quæ in *Galliis, Hispaniis, Anglia, Dacia, Napulia, Germania, & Hungaria* consistunt, justè, & rectè vocitari assuevit Vertex, Cardo, & Caput, cum omnia ab hoc uno originem acceperint, & generationem, ut totidem verbis testatum reliquit *Joannes Dugloss. apud Samuel. Nakielski in Promptuar. Antiquit. Ord. S. Sepulchr. fol. 450.*

6 Inhærentes hinc Antecessorum vestigiis non destiterunt Pontifices successores universum nostrum Ordinem, idemque *Miechoviense Cænobium* novis decorare, eisque amplioribus Privilegiis. Sanè *Urbanus IV.* non poterat disertioribus verbis confirmare Exemptionem ipsius nostri Ordinis, eamque

que declarare plenariam ab omni Episcoporum, aliorumque Superiorum potestate, & jurisdictione, quemadmodum ex præterito Summario num. 2. litt. A. B. C. ibi = *Hinc est, quod Nos universos Prioratus, Ecclesias, Domus, Præposituras, & omnia Loca etiam subiecta Ecclesiæ Hyerosolimitanæ, tam in Transmarinis, quam in Cismarinis Partibus constituta, & Personas ipsarum AB OMNI JURISDICTIONE, ET DOMINIO Archiepiscoporum, ac Episcoporum, Archidiaconorum, & quorumlibet aliorum Ordinariorum, & Ecclesiarum ipsorum PENITUS auctoritate præsentium EXIMIMUS*, ita quod Prioratus, Domus, Ecclesiæ, Præposituræ, & Loca prædicta cum Personis ipsarum ROMANO DUMTAXAT PONTIFICI, & Patriarchæ Hyerosolimitano, qui pro tempore fuerit, ac etiam nobis PER OMNIA sint subiecta; & quod Archiepiscopi, Episcopi, & Ordinarii prædicti Censuram Ecclesiasticam, seu JURISDICTIONEM ALIQUAM in dd. Prioratibus, Domibus, Ecclesiis, Præposituris, Locis, & Personis præfatis NEQUEANT exercere.

7 Eadem omnino verborum latitudine, & efficacia nostri Ordinis relata Exemptionem non solum confirmavit, sed renovavit etiam *Eugenius IV.*, declaravitque insuper, ut omnes Actus, qui contra illius amplitudinem attentati eo usque fuerant, vel attentari in posterum quoquo modo, aut prætextu contingerent, nullius essent roboris, & firmitatis, præterito Summario n. 3. litt. A. B. C. E. D. Unam, atque alteram Urbani IV., & Eugenii IV. expositam Constitutionem, necnon cætera cuncta per alios quoscumque Antecessores Pontifices tributa Exemptionum Privilegia plenissime approbavit *Pius II.*, mandavitque etiam, ut cum omnibus, & singulis eorum Clausulis perpetuam haberent exequutionem, & observantiam, sicuti videre latius est in præter. Summ. n. 4. litt. A., & B.

8 Amplissima hæc Exemptionum recensita Diplomata ad nostrum pertinent universum Ordinem. Sed non deficiunt Privilegia etiam particularia, quibus Summi Pontifices nominatim complexi sunt *Miechoviense Cænobium*, atque illud cum omnibus suis Membris ubique existentibus uberius confirmarunt exemptum a quacumque Ordinariorum subiectione, & dependentia. Hujus profecto generis est ipsius Urbani IV. peculiaris Bulla, de qua in præterito Summario num. 5. litt. A., & B. ibi = *Hinc est, quod nos Ecclesiam vestram DE MIECHOVIA, & omnia ipsius MEMBRA existentia in Polonia, Boemia, Sclavonia, Russia, Hungaria, & Teutonia AB OMNI JURISDICTIONE, POTESTATE, AC DOMINIO Archiepiscoporum omnium, & aliorum quorumlibet Prælatorum, seu Capitulorum, & omnium Ecclesiasticarum Personarum TOTALITER, ET PERPETUO* auctoritate Apostolica EXIMIMUS, ita quod nec dicti Archiepiscopi, & Episco-

pi, seu Prælati, Capitula, Ecclesiasticæque Personæ dictam Ecclesiam vestram, & MEMBRA ipsius utpotè ab illorum Jurisdictione PRORSUS exempta, vel Vos, aut Personas omnes Domino servientes in illis, & IMPOSTERUM servituras, communiter, vel divisim interdicere, suspendere, vel excommunicare valeant, aut alias QUOCUMQUE MODO in Vos, & Ecclesias vestras, Membraque prædicta, & Personas eorum POTESTATEM, VEL JURISDICTIONEM ALIQUAM EXERCERE.

9 Hujusmodi particularis Bulla, quam tanta cum maturitate, & Exemptionis redundantia edidit Urbanus IV., specialissimo Confirmationis robore muniri indè promeruit a Gregorio XI., veluti patet ex præterito Summario dicto num. 5. litt. C. Rursus eadem ipsa Bulla anno 1421. diligentè recognita, seriòque examinata in suo Originali apud Apostolicam hanc Cancellariam, cum depræhensa fuerit undique subsistens, meritòque tributa, ideo illam approbare ex certa, & deliberata scientia, simulque communire renovationis patrocinio, atque omnibus aliter judicandi potestatem adimere non dubitavit Pontifex Maximus Martinus V., quemadmodum ex ejus Apostolicis Litteris in præf. Summ. n. 6.

10 Et hinc est, quod Innocentius hujus nominis Papa VIII. utcumque de Anno 1489. quamdam obsignaverit Bullam circa suppressionem Ordinis Sancti Sepulchri, ut ejus Bona unirentur Religioni Equitum Melitenium, qui ea tempestate strenuè pugnabant pro Christi fide, non indè tamen aliquid accepit detrimenti noster Ordo quoad Monasteria per universam Poloniam latè diffusa. Siquidem eam suppressionem suas exercuisse vires respectu dumtaxat Ecclesiarum, & Cœnobiorum, quæ sedebant in Italia, atque ulteriori Sicilia, narrat, & testatur Gabriel Pennot. in Histor. tripartit. Lib. 2. cap. 67., Fontan. dict. Tom. 2. fol. 141. = ibi = Quindì è probabile, che non si parlasse ancora de Cavalieri del S. Sepolcro, al di cui inalzamento servi di base la ruina de Canonici del medesimo S. Sepolcro, li quali furono in realtà soppressi in Italia, in Francia, ed in Fiandra, ed uniti li loro Beni all' Ordine di S. Giovanni di Gerusalemme, eccettuato IN POLONIA, ove questi Canonici SI SONO SEMPRE MANTENUTI, Samuel Nakielski in d. Promptuar. Antiquit. Ord. S. Sepulchri fol. 152. = ibi = Consequentium tamen Pontificum singulari gratia, & favore in aliis Christiani Orbis partibus, utpotè in Germania, Boemia, Hungaria, POLONIA, & alibi idem Ordo in sua observantia tranquille conservatus esse noscitur.

11 Idque adeò verum, ut Anno 1506. Generalis Præpositus Miechoviensis cum timeret, ne tractu temporis Innocentiana suppressio inferre suo Ordini aliquid posset detrimenti, preces ille obtulit Summo Pontifici Julio II., exhibitisque omnibus hucusque recensitis Privilegiis, eundem rogavit, ut ea

con-

confirmaret, atque *Ordinem Sancti Sepulchri* factum in *Po-*
loniæ Regno, tectumque servaret, *præterito Summario nu-*
mer. 7. Procul ab omni suppressionis voluntate facile annuit
 Supremus Pontifex, ipsique *Præposito Miechoviensi* Litteras
 dedit Apostolicas, quibus *omnes libertates, & Immunitates*
a prædecessoribus Romanis Pontificibus sive per Privilegia, vel
alias concessas, nec non Exemptiones auctoritate Apostolica
confirmavit, ut sunt laudati Pontificis individua verba in præ-
Summ. num. 8.

12 Quod præstiterat Summus Pontifex *Julius II.*, id post annos
 multos ab *Innocentiana* suppressione præstitit etiam alter Pon-
 tifex *Maximus Leo X.* Quandoquidem ipse *Anno 1520. bi-*
nas direxit Apostolicas Bullas ad *Generalem Præpositum Mie-*
choviensem. Earum altera expressè confirmavit relatam Bul-
 lam *Urbani IV.*, & graviolem insuper addidit prohibitio-
 nem omnibus *Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Locorum*
Ordinariis, ne ipsi per se, vel eorum Ministros in dictum Præ-
positum, & Fratres, ac alios Exemptos Jurisdictionem, Su-
perioritatem, Correctionem, Visitationem, Dominium,
aut Potestatem aliquam exercere, vel alias Exem-
ptos hujusmodi quovis modo directè, aut indirectè inquietare,
seu perturbare auderent, uti legere latius est in præterito Sum-
mario num. 9. litt. B. C. Altera verò Bulla nedum eosdem
Præpositum, & Fratres Sancti Sepulchri cum omnibus Bonis
sub Beati Petri, & Sanctæ Sedis protectione suscepit, verum
etiam confirmavit omnia, & singula Privilegia, quæ deces-
sores Pontifices eo usque tribuere dedignati non fuerant, præ-
Summ. num. 10.

13 Quin etiam idem Pontifex *Leo X.* cum animadverteret, jam-
 pridem extinctam dignitatem *Patriarchæ Hierosolymitani*,
 quem veluti eorum Superiorem respiciebant *Canonici San-*
cti Sepulchri, tertiam evulgavit Bullam, eaque *Generali*
Præposito Miechoviensi disertissime confirmavit omnem po-
 testatem, & jurisdictionem *visitandi Domos, Prioratus, &*
Ecclesias sui Ordinis jam constructas, & construendas, ac il-
lorum Personas tam in CAPITE, quam in MEMBRIS corri-
gendi, & puniendi, & absque Locorum ORDINARIORUM
licentia electiones in Locis sibi subiectis pro tempore factas ap-
probandi, confirmandi, cassandi, & corrigendi, ac Domi-
bus, & Locis hujusmodi de Personis idoneis providendi, ac ejus
AUCTORITATE Loca, & Canonicales portiones inibi eri-
gendi, & de illis etiam providendi, ac Rocchettum Fra-
tribus dicti Ordinis concedendi, & tradendi, ac omnia, quæ
pro tempore PRIOR GENERALIS facere, & exercere posset,
faciendi, & exercendi, ut verbis hisce, aliisque plenioribus
se pandit eadem Bulla in præter. Sum. n. 11.

14 Omnes autem hujusmodi Bullæ, & omnia hujusmodi Aposto-
 lica

lica Privilegia, de quibus usque adhuc differuimus, cum fuerint hac nostra ætate, nimirum Anno 1680. in medium denudò allata a Præposito Generali Miechoviensi, atque illorum desuper petita Confirmatione cum placuerit Summo Pontifici Innocentio XI. requirere Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium, ex ejus maturrimo Voto non hæsitavit laudatus Pontifex easdem Bullas, eademque Privilegia approbare, ut uberrimè docuimus in præterito Summario num. 12. litt. A. = ibi = Nos igitur ex Voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, Privilegia, & Libertates, Immunitates, Gratias, Indulgentias, Exemptiones, Prærogativas, & Indulta hujusmodi, ac demum omnia contenta in dictis Litteris Apostolica auctoritate APPROBAMUS, illisque PERPETUÆ, ET INVIOLABILIS, AC INCONCUSSÆ FIRMITATIS ROBUR adiicimus.

- 15 Post tantam ergo Privilegiorum multitudinem quis nobis jure succenset, si jam nunc conqueramur de apertissima calumnia contrariæ prætensionis? Sed age, eisdemque Privilegiis accedant solemnes Agnitiones, quas in eorum comprobationem identidem exposuit ipsa Curia Cracoviensis, aliique Poloniæ exposuerunt Episcopi. Sanè anno 1386. cum Episcopus Cracoviensis coram Viris compluribus, eisque doctrina, ac nobilitate præclaris sedulo perpendisset Litteras Apostolicas Urbani IV., & Gregorii XI., illas redigi jussit in publicam formam, atque sui ipsius appposito Sigillo mandavit, ut huic Transumpto eadem omnino adhiberetur fides, quæ legitimo cuicumque Autographo denegari non solet, præterito Summario num. 5. litt. E. F. G. H. Id adamussim ipsum non solum quoad Bullas Urbani IV., & Gregorii XI., sed quoad alteram etiam Martini V. fuisse anno 1505. formiter constitutum per Officalem Generalem ejusdem Curie Cracoviensis, abundè constat ex præterito Summario dicto num. 5. litt. I. K. Huc pertinent Institutionum innumeri propemodum Actus. Pertinent huc Informationes quandoque datæ ad Sacram Congregationem Concilii. Huc etiam pertinent Concòrdata, quæ inter Summum Pontificem Clementem XII., & Regem Poloniæ, ejusque Rempublicam inita fuerunt. Ex hisce enim solemnissimis Actibus, quos vel expleverunt, vel approbarunt Poloni omnes Episcopi, non obscure habetur, Præpositum Miechoviensem in vim Apostolicorum Privilegiorum fuisse ab ipsis Polonis Episcopis perpetuo recognitum veluti Caput totius sui Ordinis, ejusque supremum, & absolutum Moderatorem, quemadmodum ex eisdem Actibus in præterit. Summ. num. 33. 34. 35. 36. litt. A., & 37. litt. A., & B.

16 Ratio non dissimilis, imò potior habenda est de Regum Polonorum amplissimis Testimoniis. Rex enim *Sigismundus* scribens anno 1549. ad Prælatos, & Capitulum *Ecclesiæ Metropolitanae Gnesnensis*, eisdem significavit, quod noster Ordo Sancti Sepulchri ad formam suorum Privilegiorum erat penitus exemptus ab omni aliena Jurisdictione, NEQUE QUEMPIAM ALIUM, QUAM PRÆPOSITUM MIECHOVIENSEM IN SUPERIOREM AGNOSCEBAT, ut præcisa sunt ejus verba in præterito Summario num. 26. Testimonium prorsus consimile anno 1624. datum fuisse à Regia Majestate *Sigismundi III.* ad Carolum Archiducem Austriæ, & Episcopum *Uratislaviensem*, satis, superque constat ex præterito Summario num. 27. litt. A., & B. Eadem omnino ipsa anno 1667. obtestatus est Summo Pontifici alter Poloniæ Rex *Johannes III.*, idque ex publicis, quæ maturrimè recognoverat, Privilegiorum monumentis, præterito Summario num. 28. litt. A.

17 Præclarissimis hisce Testimoniis adstipulantur Responsa Sacrarum Congregationum, necnon Decreta Summorum Pontificum, ac publica etiam Inscriptionum monumenta. Equidem Sacra Congregatio Rituum anno 1661. apertè respondit, dignitatem, & Jurisdictionem Generalis Præpositi Miechoviensis talem esse in universum illius Ordinem, qualem eidem privativè, & absolutè attribuunt Privilegia Apostolica, præterito Summario num. 29. Responso non dissimili usæ est altera particularis Congregatio, quæ anno 1718. fuit à Summo Pontifice deputata, præterito Summario num. 30. Decreta verò Summorum Pontificum sunt in rem nostram longè urgentiora. Juxta tenorem namque Apostolicorum Privilegiorum quamvis Generalis Præpositus Miechoviensis aliueverit capitularitè eligi cum omnimoda, & absoluta potestate super ejus universo Ordine; Attamen Summi Pontifices non detrectarunt unquam hujusmodi amplissimas Electiones suis approbare confirmatoriis Decretis, quemadmodum latissimè habetur ex præterito Summario num. 23., 24., & 25. Quod demum pertinet ad publica Inscriptionum monumenta, sit pro cunctis Inscriptio illa, qua *Cyrillus Zuchowski* hujusce Litis Auctor, & fautor præcipuus omnibus palàm fecit, æternæque tradidit memoriæ, Generalem Præpositum Miechoviensem ex Apostolicis Privilegiis esse Caput totius Ordinis, atque Ordinem ipsum fuisse semper exemptum à quacunque Episcoporum subjectione, præterito Summario num. 32.

18 Emersi à Privilegiis Apostolicis, ab Agnitionibus Episcoporum Cracoviensium, aliorumque Polonorum, à Testimoniis Supremorum Poloniæ Regum, à Responsis Sacrarum Congregationum, à Decretis Summorum Pontificum, à Monumentis publicarum Inscriptionum, proximum est, ut ex proposito ordine accedamus ad Rerum maturrimè Judica-

tarum maximam Auctoritatem. Planè anno 1516. nostra hæc Exemptio judicialitèr recognita, & admiffa extitit ab Archiepiscopo Gnesnensi, uti constat ex indelebili Decreto, de quo in præterito Summario num. 38. Sic etiam anno 1631. favore ipsius nostræ Exemptionis fuisse ab eadem Curia Gnesnensi in formali Iudicio editum alterum consimile Decretum, patet ex Summario præterito num. 39. Volvente itidem anno 1747. eadem Exemptio nostra fuit iterum agnita, & declarata speciali Decreto Reverendissimi Nuncii Apostolici, illudque ratum quoque habuit ipse Archiepiscopus Gnesnensis, præterito Summario num. 40.

- 19 Si qui verò ex Episcopis Cracoviensibus, aut ex Commendatariis Præposituræ Miechoviensis in discrimen revocare aliquando tentavit adeò certam nostri Ordinis Exemptionem, ille quoque vacuus discedere à certamine debuit. Ità anno 1620. cum Cracoviensis Episcopus in Diocesana Synodo nonnulla edidisset Decreta, quæ vergere in detrimentum nostri Ordinis videbantur, ut id rescivit Generalis Præpositus Miechoviensis, statim Jura, & Privilegia sua in medium protulit, atque ità strenuè tum coram Episcopo, tum coram Provinciali Synodo, quæ deinceps habita est, vindicavit Exemptionem, Possessionemque in Jure exercendi ordinariam suam Jurisdictionem, ut facilè Episcopus ipse intellexerit, eadem Jura, & Privilegia eadem in discrimen adduci non posse, eaque propter mutato consilio, se ab edendis Decretis, quæ animo versabat, penitus abstinuit, præterito Summar. n. 44. litt. A. B. C. D. E. F.
- 20 Pari ratione cum Abbas Commendatarius de anno 1719. exercere Jurisdictionem voluisset in Monasterium Miechoviense, ejusque Canonicos, delata est Controversia ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium, duobus propositis Dubiis, quorum alterum extitit = *An Abbas Commendatarius habeat Jurisdictionem in Monasterium Miechoviense, ejusque Membra* = ; Alterum verò = *An Monachis, qui sunt in Monasterio commendato, competat Jus eligendi Superiorem Regularem Generalem* = . Sacra itaque Congregatio sub hisce Dubiis requisita post accuratissimum examen respondit = *Negative ad primum = AFFIRMATIVE ad secundum* = , quemadmodum ex nostro præterito Summario num. 45. Atque hujusmodi desuper re ne ulla impofterum recrudesceret dubitatio, cum Summus Pontifex anno 1725. voluerit Personæ sæculari commendare Præposituram Miechoviensem, Apostolico Decreto constituit, *Commendatario nullam in Canonicos Jurisdictionem dandam esse*, ut legimus ex præterito Summario num. 46.
- 21 Solemnius extitit favorabile Judicium, quod nostra Exemptio promeruit in hoc Sacro Auditorio adversus Episcopum Præmisliensem. Quandoquidem plurimas inter Parochiales Ec-

clesias nostri Ordinis recensetur illa Sancti Spiritus in *Prze-
worsko* sub Diocesi Præmisliensi. Cum autem vacaverit Ec-
clesia hujusmodi, Præpositus Generalis ad eam una cum Ca-
pitulo elegit, atque approbavit Presbyterum ex suis Canonici-
cis. Insurrexit statim Princeps *Lubomirski*, sibi contendens
Juspatronatus super eadem Ecclesia, insurrexitque simul Epi-
scopus Præmisliensis, qui Ecclesiam ipsam non esse Conven-
tualem, sed suæ esse Jurisdictioni subjectam cum omnibus
Canonicis inibi degentibus, viriliter propugnabat. Acta Lis
est coram Sacro hoc Auditorio sub Dubio = *An constet de Con-
ventualitate Ecclesiæ Parochialis in Przeworsko, seu potius DE
ILLIUS SUBIECTIONE JURISDICTIONI EPISCOPALI
ETIAM QUOAD PERSONAS* = ; Respondit spectatissi-
mum Tribunal = *Affirmativè ad primam partem, NEGATI-
VE ad secundam* = . Ità porro respondere non dubitavit,
quia eidem plenissimè constitit; quod Ordo Canonorum Re-
gularium Sanctissimi Sepulchri jamdiù amplissimis munitus fuit
Privilegiis, & signanter ab Honorio II., Innocentio II., Cæ-
lestino II., Gregorio XI., Bonifacio VIII., Urbano IV., &
Leone X., quorum vigore ab Ordinaria Episcoporum Jurisdi-
ctione universus eximitur Regularis idem Ordo, ut verborum
hac conceptione differit Decisio in *Præmislien. Præposituræ su-
per Conventualitate 27. Februarii 1760. §. 12. coram Reveren-
dissimo P. D. Decano*. Bis indè, & tertio repropo-
sita Cau-
sa, stetit semper in *Decisis* laudatum Tribunal ad Sententiam
usque definitivam, veluti patet ex *Decisionibus confirmato-
riis dierum 22. Januarii 1761., & 15. Februarii 1762. coram
eodem Reverendissimo P. D. Decano*, patetque ex ipsa defini-
tiva Sententia, de qua in *præterito Summario num. 47.*

22 Tanta verò Sacri Tribunalis constantia in approbatione no-
stræ Exemptionis videri mira non debet. Jam enim Sacrum
ipsum Tribunal alias assueverat eandem vindicare nostram
Exemptionem in celebri Causa, cui Titulus, *Tyrasonen. Ju-
risdictionis, & Præminentiarum*. Exarsit Causa eadem circa
annum 1734., indèque prosequuta acerrimè exitit inter Epi-
scopum Tirasonensem, & Collegiatam Ecclesiam Sancti Se-
pulchri in Civitate Calatajubii. Sed demùm prævijs duabus
Decisionibus, altera nimirum 30. Januarii, & altera 22. Ju-
nii 1739. coram bon. mem. Canilliac, obsignata est Rotalis
Sententia, qua generaliter declaratum fuit, *Dominos Prio-
rem, Canonicos, ALIOSQUE deferentes habitum SANCTI
SEPULCHRI fuisse, & esse exemptos ab omnimoda Episcopi
jurisdictione*, quemadmodum ex eadem Rotali Sententia in
præsenti Summario Additionali num. 4. litt. A.

23 En igitur Res solemniter judicatas non exterorum dumtaxat
Judicum, & Tribunalium, sed hujus etiàm Sacri Auditorii.
Quid vero earum è conspectu sentiendum sit de Exemptione
nostra, secum perpendant optimi Judices in jurisprudentia.

Magistri. Nos interim progredimur ad immanis temporis locupletissimam Observantiam. De ea profecto dubitare non fuit copiosissima multitudo Actuum jurisdictionalium, quos ad formam Apostolicorum Privilegiorum jugiter exercuerunt Miechovienses Præpositi Generales. Inter hujusmodi Actus jurisdictionales prætereunda non est libera illa potestas renovandi, deque novo etiam constituendi opportunas Leges pro recto, absoluto, & independenti regimine totius Ordinis. Hanc verò potestatem fuisse sine contradictione in generalibus Capitulis sæpius explicatam ab ipsis Præpositis Miechoviensibus, & Leges sive renovatas, sive ex integro conditas fuisse postmodum exequutas, & approbatas etiam a Summis Pontificibus, latè habetur in *præterito Summario num. 13. 14. 15. , & 16.*

24 Libertas quoque visitandi ex innumeris propemodum Actibus manet in Facto comprobata. Desunt quidè vetustissimæ Visitationes, quia earum monumenta perierunt absumpta ex temporis edacitate, & varia ob incendia Archivii Miechoviensis; Sed quæ extant, quæque a nobis dantur, suam repetunt originem à *Sæculo decimoquinto*, atque illæ expletæ sunt vel ab ipso Præposito Generali, vel ab ejus Commissariis in Ecclesiis, & Monasteriis ubique positis, eisdemque in Visitationibus inquisitum est diligenter in vitam, moresque Parochorum, ac multa, uti ferebat occasio, reformatoria. Decreta emissæ fuerunt, *præterito Summario num. 17. , & litt. A. ad litt. X.* Plena itidem sunt documenta Pænarum, quibus Generales Præpositi in eorum Ordinis animadverterunt Canonicos, hinc Privationes, hinc Remotiones, hinc Corceptiones, hinc Excommunicationes, de quibus omnibus in *præterito Summario num. 18.*

25 Magnus pariter est numerus Electionum, Resignationum, Approbationum ad Beneficia utcumque Curata, nec non Reputationum Confessoriorum, aliorumque Officialium, quas expletas semper fuisse a Generalibus Præpositis, liquet ex *præterito Summario dicto num. 18. litt. H. I. L. O. S. V. T. Z. AA. BB. CC.*, pluresque de facto proprio comprobant spectatissimi Testes in eodem *præterito Summario num. 19. 20. , & 21.* Omittendi etiam non sunt alii jurisdictionales Actus. Huc enim spectat formula Professionum, quas quilibet ex Canonicis ita emitte debet in manibus unius Generalis Miechoviensis, ut ei dumtaxat, ejusque Successoribus, & non alteri obedientiam voveat, *præterito Summario num. 19. , & nu. 20. litt. A. , & num. 22.* Huc pariter spectant Litteræ Dimissoriales ab eodem Generali Miechoviensi dari solitæ suis Canonicis pro suscipiendis Ordinibus a quocumque Antistite, quemadmodum ex *præterito Summario num. 13. litt. C. , & nu. 19. , & num. 20. litt. C. , & num. 21. litt. B.* Demum spectant huc Capitulares Electiones quatuor Generalium Præpositorum
Mie-

Miechoviensium ; eorumque Apostolicæ Confirmationes juxta Decretum Concistoriale , & Concordata inita cum Sancta Sede , *præterito Summario num. 23. 24. 25. 37. 45. , & 46.*

26 Hæc autem omnia cum ita sint , quis tutissimo in loco constitutam non credidisset Exemptionem nostram ? Reque vera sic perpetuò crediderunt , firmitèrque tenent adhuc omnes Poloniae Episcopi , si unam tantum excipias Episcopalem Curiam Cracoviensem . Ejus namque Instigatori anno 1764. venit in mentem , inibi laceßere Reverendissimum Florianum Buydecki tunc Generalem Præpositum , *quia nonprocurata Institutione , usurpativè regimen Ecclesiæ Generalis Miechoviensis apprehendisset* , ideoque instetit , *eamdem Ecclesiam pro vacanti declarari , & revocari tamquam usurpativum titulum Generalis , & Capitis Ordinis* . Sed idem Præpositus cum sese ostendisset canonicè electum , atque a Summo Pontifice legitimè confirmatum in Generalem universi Ordinis , idcirco Lis in ipso ortu suo extincta evanuit . Decennio tamen transacto , scilicet anno 1774. , eadem Curia Cracoviensis iterum excitata est opera , & studio illius notissimi Cyrilli Zuchouski , qui excusso Regularis Obedientiæ jugo diem dixerat ejus Generali , ejusque Ordini . Primum hinc extitit in lucem revocata vetusta , & consopita Instantia anni 1764. , indeque multa nova contra Reverendissimi nostri Generalis dignitatem , & jurisdictionem , contraque sui Ordinis universalem Exemptionem proposita injuriosissimè fuerunt , de quibus omnibus in *præterito Summario num. 48. , & 49. litt. D. I. K. L. M. N.*

27 Vetustissima ergò sua Privilegia , sui que Ordinis firmissimam Exemptionem vindicaturus , recursum habuit Reverendissimus Præpositus Generalis ad Tribunal A. C. , impetrandumque curavit *Monitorium cum inhibitione super observatione , & executione dictorum Privilegiorum , necnon super Manutentione in possessione omnimodæ Exemptionis a jurisdictione Ordinariorum , & respectiva circumscriptione Actorum omnium eatenus gestorum in Curia Cracoviensi contra formam eorundem Privilegiorum* , ut est tenor ipsius Monitorii in *præterito Summario num. 50.* Hujusmodi tamen Monitorio , & Inhibitione hujusmodi non obstante , tria in Episcopali Curia Cracoviensi edita fuerunt Mandata , quorum primo Reverendissimus Præpositus Generalis prohibebatur , nè amplius celebrare cum usu Pontificalium auderet in Ecclesia Miechoviensi , *præterito Summario num. 51. , & litt. A.* Suspendebantur altero omnes fermè Confessarii Ecclesiæ Miechoviensis ab officio audiendi Confessiones , licet ipsi approbati ab Episcopo antecedentèr fuissent , *præterito Summario dicto num. 51. litt. B. , & C.* Declarabat tertium , Canonicos Monasterii Miecho-

viensis in excommunicationem incidisse, cuius excommunicationis Edicta fuerunt etiam affixa ad valvas Ecclesiarum Poloniæ, præterito Summario dicto num. 51. litt. D., & E. Nè verò aliquid deesset contumeliarum, iussi sunt singuli Procuratores, & Notarii, ut nemo auderet suscipere defensionem ejusdem Præpositi Generalis, suorumque Canonicorum, Summario dicto num. 51. litt. F., & G.

28 Gravissimis hisce violentiis ut aliquod apponeret frænum Reverendissimus Generalis, censuit ab A.C. specialem obtinere Citationem pro purgatione Attentatorum, & circumscriptione eorum omnium, quæ gesta fuerant post datum Monitorium, & Inhibitionem. Sed opus adhuc erat celeriori remedio, ideòque coactus fuit idem Reverendissimus Generalis advolare Varsaviam apud Nuncium Apostolicum veluti Judicem Exemptorum, qui, audito Fiscali Cracoviensi, prædicta omnia Mandata, & Citationes aliàs attentatæ, & inspretum auctoritatis Sanctæ Sedis emanatas suspendit, & Causam ad A.C. Superiorem inhibentem remisit, iterumque inhibuit, nè quicquam contra Recurrentes attentaretur, eosque a Censuris omnibus sublevavit, quemadmodum ex ejus Decreto in præterito Summ. num. 52. litt. C. D. E.

29 Decretum hujusmodi cum ferre æquo animo non valuerit Promothor Curiae Cracoviensis, comparuit propterea coram Eminentissimo Pro-Auditore Sanctissimi, & Circumscriptionem exposulavit, Causeque remissionem vel ad ipsam Curiam Cracoviensem, vel ad Sacram Congregationem Concilii, præterito Summario num. 53. Judex vero præstantissimus contrariam Instantiam delegavit Supremo Signaturæ Tribunali, suspensis interim Censuris usque ad exitum Litis, veluti ex eodem Summario num. 53. litt. A. Ex Rescripto hinc plenæ Signaturæ cum fuerit die 14. Septembris 1775. remissa universa Controversia ad hoc Sacrum Auditorium una cum Monitorio, & tamquam in prima etiam cum facultate circumscribendi, ideò tria oportuit concordare Dubia. Primum nempe super Manutentione Exemptionis in genere. Alterum super Manutentione Exemptionis circa ea, quæ pertinent ad Curiam Animarum, & Administrationem Sacramentorum. Tertium denique super Circumscriptione. Duo priora Dubia proposita fuerunt in Rota diei 11. superioris Aprilis, rescriptumque extitit = Dilata, & videatur de Bono jure etiam ad effectum Manutentionis = In sequenti Rota dilata etiam extitit tertii Dubii Resolutio. Omnia reproponuntur hodiè, deque primo respiciente controversam Exemptionem in genere cum res sit in præsentiarum, non diffidimus, quin Sapientissimi Patres sint omnino responsuri = Constat de Bono Jure Præpositi Generalis Miechoviensis, & Canonicorum Sancti Sepulchri =, ut votis etiam deprecamur humillimis.

Jam

30 Jam verò inflatis de more tibiis exaggeranda non est Juris assistentia, quam habet Episcopus super Monasteriis, & Locis quibuscumque Ecclesiasticis intra suam Dioecesim constitutis. Quamvis enim fundata dicenda sit de Jure intentio Ordinarii super omnibus Locis intra limites suæ Diæcesis positis, nihilominus illa non potest suffragari, docto de particulari Exemptione Loci, seu Monasterii, de quo agitur; qua posita, illa universalis Jurisdictio de Jure Ordinario competens intra ambitum suæ Diæcesis remanet inexperibilis in Loco exempto, ut contrariam limitando propositionem præcisè statuit Rot. in Constantien. Jurisdictionis super bono Jure 13. Aprilis 1714. §. Derelinquentes coram clar. mem. Scotto, perque eadem. fermè verba in Auximana super bono Jure 21. Junii 1748. §. 3. coram bon. mem. Clemente, & in Conversana Jurisdictionis 27. Novembris 1750. §. 3. coram bon. mem. de Vais.

31 Potissimum verò si Exemptionis Privilegium proveniat ex suprema Sanctæ Sedis potestate. Siquidem cum omnis Jurisdictionis fluat à Sede Apostolica, quæ originarius ejus fons existimatur, utique venerandum est, si vel ipsa Apostolica Sedes Ditiones tum circumscripsit, tum coarctavit, aliquam illarum partem distrahendo, indulgendoque Inferioribus, vel si saltem simplicem in certa Loca, & Homines Jurisdictionem concessit. Tunc enim Exemptio, ea nempe Exemptio, quam præstantissimi Pontifices largiri voluerunt, id efficit, ut quiescat Ordinarii Jurisdictionis, ne in Loca, Hominesque exemptos explicetur, efficitque præterea, ut qui Jurisdictionem translata habent, illa utantur intra limites suos, quemadmodum egregia hac disse- rendi formula docuit Sacrum Tribunal in Ratisbonen. Jurisdictionis super Parochialibus Reservatis 21. Februarii 1766. §. 5. coram Illmo Domino Olivatio, priusque docuerat in eadem Auximana super bono Jure 21. Junii 1748. dict. §. 3. cor. bo. me. Clemente.

32 In casu autem nostro non unum, aut alterum, sed plura, atque plura afferuntur amplissimæ Exemptionis Apostolica Privilegia. Summi enim Pontifices Honorius II., Cælestinus II., Lucius II., Eugenius III., Alexander III., & Cælestinus III. unanimiter receperunt nostrum universum Ordinem sub Beati Petri, & Sanctæ Sedis protectione, mandaruntque simul, ut nulli omnino Hominum liceret ejus Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus Personas, Possessiones, & Bona auferre, vel ablata retinere, minuere, seu quibuslibet molestiis fatigare, sed omnia integra conservarentur eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa erant, usibus omnimodis pro futura, ut sunt individua eorundem Pontificum verba in præsentī Summario Additionali numer. 1. litt. A., numer. 3. litt. A. B. D. E.

33 Quicumque autem non ignorat antiquam eximendi formam, qua primis Ecclesiæ Sæculis utebantur Summi Pontifices, ille

negare non poterit, quin ex relatis verbis perfectissima resultet Exemptio favore nostri Ordinis, ut vetustioribus congestis optime Pignatell. Consult. Canonic. 85. num. 5. & seqq. Rot. in Marsicen., seu Nullius Jurisdictionis 7. Junii 1700. §. Claritas coram bon. mem. Muto, in Nullius, seu Fulden. super Præscriptiva 11. Junii 1711. §. 13. coram bon. mem. Casarellio, in Constantien. Jurisdictionis super bono Jure 13. Aprilis 1714. §. Cohærenter coram clar. mem. Scotto, ibi = Cohærenter subsequebantur vetustissima Privilegia Apostolica. De eodem enim anno sanctæ memoriæ HONORIUS II. inter cætera decrevit, UT NULLI OMNINO HOMINUM LICEAT PRÆFATAM ECCLESIAM TEMERE PERTURBARE, AUT EJUS POSSESSIONES AUFERRE, VEL ABLATAS RETINERE, MINUERE, VEL VEXATIONIBUS FATIGARE, SED OMNIA INTEGRA CONSERVARENTUR CLERICORUM USIBUS OMNIMODIS PRO FUTURA; cujus generosa vestigia insequentes LUCIUS, ET EUGENIUS hujus nominis secundi, recepto Hospitali, & Ecclesia SUB BEATI PETRI, ET APOSTOLICÆ SEDIS PROTECTIONE, privilegium HONORII confirmarunt. EX QUIBUS QUIDEM VERBIS resultare EXEMPTIONEM, in individuo nuper firmavit Rota &c.

- 34 Accedente præsertim absoluta illa libertate, quam circa dispositionem Bonorum omnium ad universum Ordinem pertinentium ipse Alexander III., & ipse Cælestinus III. amplissime tribuerunt non uni tantum Patriarchæ de gremio ejusdem Ordinis eligendo, sed Patriarchæ simul, & Canonicorum generali Capitulo, Summario Additionali num. 2. litt. B., & C., num. 3. litt. B. C. D. Concipi enim, & verificari non potest hujusmodi libera disponendi facultas, nisi, Exemptione omnino supposita, de medio tollatur altera quæcumque Jurisdictio, unde exercitium ejusdem liberæ facultatis potest aliquo modo manere præpeditum, ut arguit Tamburrin. de Jur. Abbat. disput. 14. quest. 4. num. 1., Gratian. discept. 3. num. 27., & seqq., Petr. ad Constit. Apostolic. tom. 3. Constit. 28. Eugen. IV. num. 3., Piton. Disceptat. Ecclesiast. tom. 3. disceptat. 61. num. 89., Rot. in Constantien. Jurisdictionis super bono Jure 13. Aprilis 1714. §. Cæterum coram clar. mem. Scotto, in Carpentoracten., seu Valtreacen. Jurisdictionis 11. Junii 1728. §. Ex his autem coram clar. mem. Aldrovando.
- 35 Spreta hinc replicatione, quod juxta dispositionem notissimæ Text. in cap. Ex parte de Privilegiis simplex receptio sub protectione Sanctæ Sedis non inducat Exemptionem. Procedit enim hujusmodi dispositio, ubi receptio sub protectione Sanctæ Sedis appareat elargita per simplicem modum enunciativum, nihilque præterea addatur: Sed ubi Pontifex dispositivè, & directè suscipit, prout nostro in casu, aliquod Monasterium, seu Ordinem cum omnibus suis Personis sub

sub immēdiata Sēdis Apostolicę protectione , atque addit
ulterius , ut ejus Bona omninō libera maneant à quacumque
aliena perturbatione , tunc nemini dubium , quin inducta sit
omnimoda Exemptio , ut distinguendo egregiē *Barbos. de po-
test. Episcōp. par.3. allegat.123. num.16. , & seqq. , Engel.
in Jus Canonic. lib.5. tit.33. de Privileg. §.14. nu.28. , Lotter.
de Re Benefic. lib.1. quęst.24. num.1. , Rot. in Nuperrim. de-
cis.340. tom.6. num.6. , in Constantien. Jurisdictionis super
bono Jure 14. Aprilis 1714. §.Proindeque coram clar. memor.
Scotto , ibi = Proindeque allegabilis visus non fuit TEXT.
IN CAP. EX PART. DE PRIVILEG. ad ostendendum ,
quod simplex receptio sub Apostolica protectione non sufficiat
pro eximenda Ecclesia à Jurisdictione Ordinarii , Quoniam
animadvertēbant Domini , dispositionem DICTI TEXTUS
procedere , vel ubi eadem receptio sub Beati Petri , & Sanctę
Sedis protectione fuisset elargita PER MODUM ENUNCIA-
TIVUM , non autem , prout hic , DISPOSITIVUM , seu ubi
eadem receptio NUDE , ET SIMPLICITER esset contenta
in Privilegio , non autem vestita APOSTOLICO PRÆCEPTO
interdicente omninō Homīnibus perturbare Ecclesiā , illiusque
libertatem , & Bonorum omnium usum minuere , vel perturba-
tione aliqua vexare . His enim concurrentibus amplioribus
Clausulis , quietum , & à nemine perturbabilem statum præse-
ferentibus , concessa dicitur EXEMPTIO , cujus finis , & ef-
fectus est QUIES PERSONÆ EXEMPTÆ =*

36 Sed in re haud dubia quorsum argumenta non necessaria ?
Præsto enim sunt alia Apostolica Privilegia , quę glossa , &
expositione non indigent . Reque ipsa præstantissimus Pon-
tifex Urbanus IV. nonne universos Prioratus , Ecclesias , Do-
mos , Præposituras , & omnia Loca Ordini Sancti Sepulchri
subiecta tam in Transmarinis , quam in Cismarinis partibus con-
stituta , & Personas ipsorum AB OMNI JURISDICTIONE ,
SUBJECTIONE , ET DOMINIO Archiepiscoporum , Epi-
scoporum , & quorumlibet aliorum Ordinariorum auctoritate
Apostolica IN PERPETUUM exemit , & TOTALITER
liberavit ? Nonne mandavit idē , ut Archiepiscopi , Episcopi ,
& Ordinarii prædicti non auderent Censuram Ecclesiasticam ,
seu Jurisdictionem aliquam in Prioratibus , Domibus , Ecclesiis ,
Præposituris , Locis , & Personis præfatis exercere ? Hęc sanē
sunt , & non alia ipsissima verba laudati Pontificis in præterito
Summ. num.2. litt.A. B. C.

87 Effusissimum verō hujusmodi Privilegium nonne consequutivis
temporibus sub eadem verborum , & Clausularum formula
plenissimē confirmarunt favore universi nostri Ordinis , &
peculiaritē etiam confirmarunt favore Monasterii Mjecho-
viensis , Locorumque omnium ab eo dependentium tū ipse
Urbanus IV. , tū Gregorius XI. , tū Pius II. , tū Euge-
nius IV. , tū Martinus V. , tū Julius II. , tū Leo X. ,

tum *Innocentius XI.* ? Ità planè docuimus in Facto, & ità uberrimè patet ex differtissimis earum Bullis in præterito Summario num. 3. , & seqq. ad num. 12. Quid ergò firmitus, quidve plenius Exemptione nostra, cui tot Pontificum adeò illimitata accessit auctoritas? Profectò amplissimus ille recensitus modus *eximendi penitus, & liberandi in perpetuum ab omni Jurisdictione, subjectione, & dominio Archiepiscoporum, Episcoporum, Archidiaconorum, & quorumlibet aliorum Ordinariorum* tantam præferret Exemptionis amplitudinem, quanta nec concipi major, nec fingi etiam potest; punctim. Lotter. de Re benefic. lib. 1. quæst. 24. num. 118. , & seqq. , Leuren. in For. Benefic. tom. 1. tit. 31. quæst. 874. num. 3. , Rot. in Brictinorien. , seu Nullius Foropompilien. Jurisdictionis 28. Aprilis 1725. §. Exordiendo, & seqq. coram bon. mem. Cerro, in Auximana super bono Jure 28. Aprilis 1749. §. 11. , & seqq. coram bon. mem. Clemente, ibi = *Ex hisce autem clausulis præstantissima undique diffluunt argumenta constitutæ EXEMPTIONIS, quæ ità servanda, & judicanda est, uti ex Privilegiorum inspectione manifestè apparet. EXEMPTIONEM profectò AMPLISSIMAM in primis indigitant effusissimæ Clausulæ: PENITUS eximimus, & liberamus: Confirmat inde tot PERSONARUM enumeratio, quot nequeunt post Pontificem præstantiores recenseri, à quibus cum eximit, eximisse censetur AB OMNI IPSORUM JURE, quo potissimum pollent in Exemptos. Quævis ergò alia Potestas NEQUIT sanè à quopiam alio exerceri, quin inscriptam hanc Legem non ex unò convellat =*

- 38 Vim, & efficaciam nostrorum Privilegiorum non impugnat Adversarius. Contendit tamen, quod juxta præscriptum. eorundem Privilegiorum sicuti vetustis temporibus noster Ordo subiectus erat Patriarchæ Hierosolymitano, ità justum sit, ut loco ipsius antiqui Patriarchæ debeat hodiè esse subiectus Ordinariorum potestati, & Jurisdictioni. Nihil sanè hac exceptione magis ridiculum. Ille enim Patriarcha, de quo loquuntur nostra Privilegia, non alter erat, nisi quem Canonici Sancti Sepulchri sibi capitularitè eligerent ex eorum. gremio, atque ipsis esset loco Abbatis, quemadmodum ex Constitutionibus Alexandri III. , & Coelestini III. , de quibus in præsentì Summario Additionali num. 2. litt. B. , & C. , ibi = *Obeunte verò PATRIARCHA, nullus qualibet subreptionis astutia, seu violentia PRÆPONATUR, nisi quem Fratres COMMUNI CONSENSU, vel Fratrum PARS CONSILII SANIORIS secundum Dei timorem, & Sanctorum Patrum Statuta canonicè PROVIDERINT eligendum =*; Et num. 3. litt. D. , ibi = *Transfretante autem PATRIARCHA HIEROSOLYMITANO, Prior, & Canonici, qui pro tempore in eadem Ecclesia fuerint, DOMUM, ut justum est, ET FAMILIAM Patriarchæ, & omnia, quæ ad Jus ejus spectant, intus,*

intus, & extra custodient, & regent; donec ipse redierit. OBEUNTE ejusdem Loci PATRIARCHA, nullus ibi quilibet subreptionis astutia, seu violentia preponatur, nisi quem Canonici ipsius Loci COMMUNI ASSENSU, vel Canonico-
rum PARS CONSILII SANIORIS secundum Dei timorem, & Sanctorum Patrum instituta canonicè PROVIDERINT eligendum =

- 39 Quis ergò tantum somniaverit absurdum, ut quia ob fatales temporum vicissitudines cessaverit consuetudo eligendi Superiorem sub nomine Patriarchæ Hierosolymitani, ideò cessata, & extincta dici debeat omnimoda illa Exemptio, quæ universo nostro Ordini fuit generalitèr tributa? Sed quominus hujusmodi non concipiatur absurdum, fortitèr obstant Apostolica ipsa Privilegia. Felicis enim recordationis Urbanus IV, non solum generali Bulla, de qua in præterito Summ. num. 2., penitus liberavit à quacumque Episcoporum subjectione universum nostrum Ordinem, sed speciali etiam Privilegio nominatim directo ad PRÆPOSITUM, & Fratres Ecclesiæ Dominici Sepulchri DE MIECHOVIA totaliter, & perpetuò auctoritate Apostolica exemit Ecclesiam ipsam DE MIECHOVIA, & omnia ipsius MEMBRA existentia in Polonia, Boemia, Sclavonia, Russia, Hungaria, & Teutonia ab omni Jurisdictione, potestate, ac dominio Archiepiscoporum, omnium, & aliorum quorumlibet Prælatorum, ut est præcisa ejusdem Privilegii amplitudo in præterito Summario num. 5. litt. A.
- 40 Speciale hoc Privilegium in Præpositum, & Canonicos Miechovienses collatum, peculiaritèr fuisse subinde confirmatum à Gregorio XI., Martino V., & Julio II., jam probavimus ex earum Bullis confirmatoriis in præterito Summario dicto num. 5. litt. C., & num. 6. 7. 1. & 8. Quin etiam tempore Leonis X. quamvis esset jamdudum absoleta, penitusque extincta dignitas Patriarchæ Hierosolymitani, attamen idem Pontifex nedum duplici Bulla approbavit relatum Urbani IV. Privilegium, verum tertiam quoque edidit Bullam, qua Præpositum Miechoviensem constituit in locum Prioris Generalis, eidemque plenissimè confirmavit absolutam potestatem, liberumque dominium, & privativam Jurisdictionem, qua jam fruebatur super omnibus Domibus, Prioratibus, Ecclesiis, & Personis sui Ordinis, ut singula demonstravimus in Facto, latiusque habentur in præterito Summario num. 9. 10., & 11. Eadem verò Apostolica Privilegia, scilicet Urbani IV., & Gregorii XI., aliorumque Pontificum, ac præsertim Leonis X. approbata fuisse hac nostra fermè ætate ab Innocentio XI., patet ex ejus Litteris in præterito Summ. num. 12.
- 41 Prætereà ex Constitutionibus Ordinis confirmatis à Summis Pontificibus, ex Sacris Visitationibus, ex pænarum Irrogationibus, ex Testium integerrimis Depositionibus, ex Præpositi

positorum Miechoviensium canonicis Electionibus, ex supremarum Congregationum iteratis Responsis, ex Decretis Summorum Pontificum, ex publicis Inscriptionibus, ex Ordinariorum omnium proportionatis Confessionibus, ex Concordatis demum cum Sancta Sede initis nihil sane disertius, nihilque resultat uberiùs; quamquod Miechovienses Præpositi perpetuò renunciati, atque habiti fuerint *Generales, Superiores, & absoluti Moderatores* totius nostri Ordinis, quemadmodum relegere sedulò est in præf. *Summ. num. 13. & seqq. ad num. 38.* Extincta ergò Patriarchæ Hierosolymitani Dignitate, & Jurisdictione, si ipsis auctorantibus Summis Pontificibus omnia coaluerunt in unum Generalem Præpositum Miechoviensem, atque hujusce Præpositi electio si non defecit unquam, jam eo ineptius contenditur, quod cessatio ejusdem Patriarchæ secum traxerit extinctionem disputatæ Exemptionis in præjudicium nostri Ordinis, cui tributa principaliter extitit, quique suo sub legitimo Capite viget adhuc; sospesque durat, ut firmant ad rem præcisè nostram *Tamburrin. de Jur. Abbat. tom. 1. disput. 15. quæst. 11., Cokier. de Jurisdic. in exempt. par. 3. quæst. 19. num. 7., Lotter. de Benefic. lib. primo quæst. 24. num. 15., Barbos. de Jur. Ecclesiast. lib. 1. cap. 19. num. 46., Passerin. de Election. cap. 10. num. 8., Begnutel. Bibliothec. Canon., & Civil. verb. Exemptio §. 12. num. 96.*

42 Atque hinc everfa penitus manet altera illa contraria ineptia, quod nostra scilicet Privilegia remanserint omninò abrogata, postquam *Innocentio VIII.* placuit Ordinem suppressere Sancti Sepulchri. Hujusmodi enim Innocentianam Suppressionem non obtinuisse in toto Orbe Terrarum, præsertimque locum non habuisse in Regnis Poloniæ, jam demonstravimus ex gravissimis Historicorum testimoniis, & signanter *Fontan. fol. 228., & Samuel. Nakielski pag. 552.* Sed quid hisce Testimoniis opus, si ipsa rei evidentia, & solemnita Facta loquuntur? Ex specialibus namque, eisque ad Innocentianam Suppressionem posterioribus Litteris Apostolicis *Julii II., Leonis X., & Innocentii XI.,* nec non ex tot aliis mox recensitis publicis Actibus, qui post eandem Innocentianam Suppressionem gesti sunt, & Summorum Pontificum fuerunt auctoritate approbati, si undique resultat, nostrum Ordinem Sancti Sepulchri semper sartum, tectumque fuisse servatum, atque ejus Privilegia jugiter extitisse confirmata, utique non hominem, sed lapidem esse oportet, qui ipsa Innocentiana Suppressionem eundem nostrum Ordinem cum suis Privilegiis periisse in Regno Poloniæ contendit, ut oportunè respondit *Rot. in Calaguritana Jurisdictionis super Negocio principali 10. Junii 1701. §. Nec Capitulo coram clar. mem. Tremoille, in Leodien. Jurisdictionis 6. Decembris 1726. §. Militat coram clar. mem. Cincio, in Tirafonen. Jurisdictionis super*

per Reservatis 22 Junii 1739. §. 5. coram bonam. Ca-
nilliac.

- 43 Firmis ergò, immotisque nostris Apostolicis Privilegiis, quid indè firmitus, quidve magis immotum, quam Exemptio ex ipsis tanta claritate resultans? At eorum in comprobationem recurrunt præterea omnia, de quibus in Facto latè differuimus. Et quidè Cracovienses Episcopos non semel approbasse nostra eadem exemptiva Privilegia, patet ex ipsorum non obscuris agnitionibus in præterito Summario num. 5. litt. E. F. G. H. I. K. Consimilem approbationem promeruerunt illa apud Supremos Poloniæ Reges, qui ore suo testati sunt, *Canonicos Sancti Sepulchri non alium quempiam, quam Præpositum Miechoviensem IN SUPERIOREM agnoscere, eumque summa cum potestate Præsidem, & Generalem esse totius Ordinis, ex Summarum Pontificum auctoritate constitutum, uti eorum pandunt Testimonia in præterito Summario nu. 26. 27., & 28. Idem etiam constituerunt Responso Sacrarum Congregationum, & Sanctæ Sedis recentiora Decreta, de quibus in præterito Summario num. 29. 30., & 31. Idem nuper ostendit ab acerrimo nostro Contradictore edita publica Inscriptio, dataque in præterito Summario num. 32. Idem facti perpetuò sunt Nuntii Apostolici in Regno Poloniæ, ejusdemque Regni omnes Episcopi, dum optimè conscii de Apostolicis Privilegiis, non dubitarunt unquam admittere in Præpositis Miechoviensibus supremam, & absolutam Generalis potestatem, quemadmodum ex præterito Summario nu. 33. 34. 35., & 36.*
- 44 Deindè quid erit dicendum de judicialibus Confessionibus, deque Decretis, atque Sententiis, Rebusque judicatis, quibus Exemptio nostra existit toties confirmata? Sic duplici Decreto confirmata existit in Archiepiscopali Curia Gnesnensi, præterito Summario numer. 38., & 39. litt. A., & B. Sic Decreto altero eam confirmavit Nuncius Apostolicus, præterito Summario num. 40. litt. B. D. Sic etiam anno 1626., cum Episcopus Cracoviensis in Synodo Diæcesana vehementissimè instaret, quædam edere Decreta contraria Juribus nostri Ordinis, Præpositus ejus temporis, allatis Apostolicis Privilegiis, vindicavit non modo Exemptionem, sed etiam actualem possessionem suam in exercitio plenariæ Jurisdictionis, qua in Canonicos ejusdem Ordinis non fuerat unquam desitutus, præterito Summario numer. 44. litt. C., & D.
- 45 Sic præterea anno 1719. cum Abbas Commendatarius in Canonicos nostri Ordinis suam exercere vellet Jurisdictionem, non solum rejectus fuit ex maturrimo Responso Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium in præterito Summario num. 45.; Verum etiam Responsum hujusmodi confir-
- ma-

matum deinde extitit a Congregatione Consistoriali, quæ anno 1725. Decreto suo constituit, nullam Commendatario in Canonicos dandam esse Jurisdictionem, atque Præpositum per Canonicos eligendum, & per Sanctam Sedem confirmandum esse, eidemque Præposito una cum Capitulo competere Provisionem omnium Ecclesiarum Parochialium a Præpositura Miechoviensi dependentium, veluti habetur in præterito Summario numer. 46. Sic rursus de anno 1760. cum Reverendissimus Episcopus Præmisliensis contenderet suæ Episcopali jurisdictioni subiectos esse Canonicos Regulares nostri Ordinis, Sacrum hoc Tribunal nedum, præviis tribus Decisionibus, constanter edixit, Ordinem Canonorum Regularium Sanctissimi Sepulchri jamdiu amplissimis munitum fuisse Apostolicis Privilegiis, quorum vigore ab Ordinaria Episcoporum jurisdictione eximitur Regularis idem Ordo; Sed ad formam earundem Decisionum obsignavit etiam definitivam Sententiam, cui demum fasces submitit Episcopus ipse Præmisliensis, Summario num. 47. Sic demum pari omnino Sententia in hoc Sacro Auditorio jam succubuerat Episcopus Tyrasonenfis, nam post binas elucubratissimas Decisiones extiterat anno 1739. contra ipsum definitivè declaratum, Dominos Priorem, Canonicos, Aliosque deferentes habitum SANCTI SEPULCHRI fuisse, & esse exemptos ab omnimoda Episcopi jurisdictione, ut declarat eadem Sententia in præsentì Summar. Additional. n. 4. litt. A.

- 46 Planè si quid intelligimus, jam res eò perducta videtur, ut sine extrema animositate revocari in discrimen amplius nequeat Exemptio nostra. Præter enim Episcoporum agnitiones, & Summorum Regum amplissima Testimonia, præterque alia multa latissimè exposita, si non deficiunt etiam judiciales Confessiones, & Res non deficiunt judicatæ, profectò controversere firmitatem ipsius nostræ Exemptionis idem prorsus est, ac ponere os in Cælum. Hujusmodi enim Res judicatæ nemini dubium, quin firment Statum in subiecta hac generalis Exemptionis controversia, utcumque contra alios Episcopos latæ appareant. Ast summam auctoritatem Rerum judicarum venerari, non autem impugnare docet, quousque ope Restitutionis in Integrum non fuerint de medio sublatae, ut generalibus omissis præcisè Rot. coram Falconer. tit. de Offic. Ordinar. decis. 2. numer. 19., in Marsicen., seu Nullius Jurisdictionis super Bono Jure 7. Junii 1700. §. Fortius coram bon. mem. Muto, in Leodien. Jurisdictionis super Manutentione 23. Junii 1713. §. finali coram cl. mem. Scotto, in Ratisbonen. Jurisdictionis 28. Februarii 1763. §. 9. cor. Illmo D. Cornelio.
- 47 Rebus hisce judicatis, aliisque omnibus hætenus recensitis pondus addit immensum longissima Observantia. Constat enim,

enim, Præpositos Generales Miechovienses a sæculo decimo quinto sive per se, sive per Commissarios ab ipsis deputatos omni tempore visitasse Ecclesias etiam Parochiales, & Conventus omnes Ordinis Sancti Sepulchri, *Summario num. 17.* Constat etiam, eosdem Generales Præpositos absque ulla contradictione jugiter gessisse in Canonicos sui Ordinis gravissimos actus Suspensionum, Privationum, Remotionum a Beneficiis, Correctionum, & Excommunicationum, *Summario num. 18.* Præterea accedunt Approbationes Canonico- rum ad Beneficia etiam Curata, Admissiones Resignationum de eisdem Beneficiis, Nominationes, & Electiones aliorum in locum Resignantium, Deputationes Confessariorum, & Concionatorum, *Summario dicto num. 18. litt. G., & seqq. ad litt. GG., & num. 19. 20., & 21.* Accedunt formula, & actus Regularis Professionis, quos singuli Canonici explere consueverunt in manibus Generalis Præpositi, obedientiam eidem, ejusque Successoribus, & non alteri vovendo, *Summario numer. 19. 20. 21. 22.* Accedunt Litteræ Dimissoriales pro Sacris Ordinibus a quovis Episcopo suscipiendis, quas secundum formam in Constitutionibus præscriptam tribuere Generales Præpositi assueverunt universis Canonici proprii Ordinis, *Summario num. 19., & num. 20. litt. C., & num. 21. litt. A.*

- 48 Facultas autem, & exercitium horum omnium cum dari, & explicari non possit, nisi favore Generalis Præpositi Miechoviensis, ejusque Ordinis præsupponatur omnimoda Exemptio, ita ejusdem Exemptionis subsistentia, & observantia redditur inde exploratissima, ut docuit *Rot. coram Pamphil. decis. 65. num. 1., coram Ansaldo decis. 31. num. 5., in Burgen. Jurisdictionis 3. Julii 1713. §. Constitit coram clar. mem. Barbadico, in Constantien. Jurisdictionis super Bono Jure 13. Aprilis 1714. §. Cæterum coram clar. mem. Scotto, in Tyrasonen. Jurisdictionis super Reservatis 12. Junii 1739. §. 4. coram bon. mem. Canillac ibi = Observantia vero quoad personalem Exemptionem Prioris, & Canonico- rum SANCTI SEPULCHRI ex pluribus emergere visa est, & primo ex Actibus Professionum Regularis Instituti, quos quilibet Canonicus explere consuevit in manibus Prioris, obedientiam dumtaxat vovendo eidem Priori, & Sanctæ Sedi, non autem Episcopo, prout de cætero vovenda foret, quatenus profitentes subiecti esse deberent illius jurisdictioni: Tum Litteræ dimissoriales pro suscipiendis Sacris Ordinibus a quocumque Catholico Antistite, quas expediverunt Priores favore dictorum Canonico- rum, quæ Dimissorialium concessio manifestum præbet jurisdictionis argumentum, cum illam impartiantur solummodò Ab- bates Jurisdictione Ordinaria pollentes =*

49 Fortius urget , prorsusque insuperabilis evadit hujusmodi nostra Observantia , quia nullus exadverso potest legitimus afferri Actus , ex quo aut ipsa , aut Jus ab ea confirmatum valeat in minimo labefactari . Et afferri quidem non potest Actus legitimus . Quæ enim dedimus Exemptionis plenissima Privilegia , illa omnia processerunt ex suprema Auctoritate Sanctæ Sedis , & munita sunt *Decreto irritanti* , & *Clausula sublata* , quemadmodum ex eorum tenore in præterito *Summario num.2. , & seqq. ad num.13.* Quicumque ergo Actus in tanta Sæculorum fuga valuerit ab Episcopis fortasse attentari adversus eadem Exemptionis Apostolica Privilegia , ille dici in æternum non poterit efficax , & legitimus , sed vigore ipsius *Decreti irritantis* , ipsiusque *Clausule sublata* ita infectus in radice haberi debet , ac si gestus nunquam fuisset , ut nostris in terminis *Rot. coram Ratto decis. 105. num.14. , in Valentina Beneficii 28. Novembris 1732. §. finali coram clar. mem. Aldrovando , in Lauretana Beneficii 10. Maii 1745. §. final. cor. bon. mem. Canilliac , in Papien. Beneficii 28. Januarii 1754. §.12. cor. bo. me. Borult.*

50 Rursus observandum maximè est , quod Apostolica ipsa Privilegia omnimodam Exemptionem non particulariter tribuunt uni , aut alteri Monasterio nostri Ordinis , sed eidem nostro Ordini tribuunt in universum , & in perpetuum , ut eorum demonstrat amplissima Littera in *Summario numer.2. , & seqq. ad num.13.* Quidquid ergo potest exadverso afferri gestum contra formam eorundem Privilegiorum , id fanè omne vel fuit a Præpositis contradicturn , attentaque violentia impediri non potuit , & hoc in casu nullum inde detrimentum accepit Exemptio nostri Ordinis ; Vel contradicturn non extitit , & hoc altero in casu conniventia , & incuria eorundem Præpositorum , aut factum alterius cujuscunque Canonici verti nequit in præjudicium illius Exemptionis , quæ nostro universo Ordini fuit generalitèr tributa , optimè *Piton. Disceptat. Ecclesiastic. part.1. disceptat.8. numer.21. , & part.2. Disceptat.28. numer.129. , Valent. de Re Ecclesiastic. part.2. Disceptat.2. num.108. ibi = Per quoscunque enim contrarios Actus sive tacite , & per meram conniventiam , sive etiam EXPRESSE a Superioribus nostri Ordinis permisos præjudicium nullum inferri potuit JURI QUÆSITO universo Ordini . Nemò enim non videt , quam faciliè RELIGIOSORUM ORDINUM STATUS , ET JURA PERIMERENTUR , si illa Superiorum , qui frequenter mutantur , conniventia , & facto imminui possent ; quæ idcirco opinio procedit , etiam si ageretur DE ACTIBUS EXPRESSIS , nullaque contraria observantia turbatis = ; *Rot. coram Ratto decis. 105. numer.13. ibi = Quibus ita constabilitis , cæteris debilius apparebat alterum objectum in eo constitutum , quod PRIVILEGIA abrogata remanserint per contrarium usum . Quandoquidem cum agatur**

tur de Indultis concessis **UNIVERSO CORPORI RELIGIO-**
NIS, negligentia Rectorum, & Provincialium nullum afferre
poterat præjudicium illius Collegiis.

51 Et hisce adamussim de causis, atque rationibus Summus Pon-
tifex Eugenius IV. sequutus exemplum Urbani IV. non so-
lum declaravit irritum, & inane id omne, quod ex negligenti-
a nonnullorum Priorum nostri Ordinis fuerat ab aliquibus Or-
dinariis, & Judicibus, dum Schisma duraret, eoque atten-
tatum contra illius Privilegia, & Exemptionem; Sed decla-
ravit præterea, omnes, & singulos Processus, nec non ex-
communicationis Sententias, & quicquid fieri, & attentari
inposterum contingeret contra tenorem dictæ Exemptionis, ab
eo tunc **NULLIUS** existere firmitatis, ut differit ejusdem Pon-
tificis Bulla in præterito Summario numer. 3. litt. B. C. D. E.,
ipsamque confirmando differunt etiam aliorum Pontificum
sequiores Bullæ, de quibus in Summario num. 4., & seqq. ad
num. 11.

52 Quorum è conspectu sinimus, ut Pars Adversa assuetos agat
triumphos de paucis quibusdam, & antiquissimis Actibus.
Quicumque enim illi sint, omnes franguntur ad scopum Apo-
stolicorum Privilegiorum, a quibus irriti jam declarati fue-
runt. Sed pateat de singulis differendi aditus. Sanè inutili-
ter prædicat Pars Adversa, se interdum dedisse veniam con-
vocandi Capitulum pro electione Præpositorum Miechovien-
sium, aliquandò etiam Capitulo præfuisse, nonnunquam
Præpositos confirmasse, atque juramentum Obedientiæ, &
Fidelitatis a Canonicis accepisse. Hæc enim omnia vetustis-
simis temporibus gesta fuisse, satis constat ex contrario Sum-
mario num. 5., & seqq., & num. 46. ad num. 54. Nec mirum;
nam acciderunt ex obscurantia, & negligentia Præpositorum
interdum Sæcularium, aut supremo mandato Regum, qui
sibi asserebant Juspatronatus ad Præposituram Miechovien-
sem, & titulo Commendæ Sæculares præsentabant Præsby-
teros, ut anno 1677. Sedi Apostolicæ significavit Joannes Po-
loniæ Rex, præterito Summario numer. 28. litt. A. ibi = **Nec**
GENERALATUS Officium fuisse alio tempore **QUODAM-**
MODO alteratum nisi eo, cum **ANTECESSORES MEI** ad
eamdem Præposituram per **COMMENDAM** tenendam præsen-
taverint.

53 Ast enim verò a Sæculo superiori, nimirum ab anno 1677.
quo rogante Poloniæ Rege fuit a Sede Apostolica confirma-
tus Petrus de Pilca in Præpositum Miechoviensem, Summa-
rio numer. 28. litt. B., præsertimque ab initio hujus Sæculi;
quo ex Indulto Apostolico, Pactisque conventis cum Summo
Pontifice constitutum est, electionem Præpositi Miechovien-
sis liberè spectare ad Canonicos Regulares nostri Ordinis,
eumque esse a Sancta Sede confirmandum, Summario nu-
mer. 37. 45., & 46., nulla amplius sub Episcopo data exti-

tit venia convocandi Capitulum, nullus ejus in electione habetur interventus, neque ulla unquam petita, aut concessa est Institutio, seu Confirmatio, quemadmodum ex *præterito Summario num. 23, 24., & 25.* Patet ergo, quod antiquissimi illi Actus, qui commodè referri possunt vel ad conventientiam Præpositorum, vel ad necessitatem, vel ad studium Ministrorum ipsius Ordinarii suam latius explicare cupientium Jurisdictionem, nullo in numero haberi debeant, nullumque valeant nostræ Exemptioni irrogare præjudicium, ut egregiè respondit *Rot. coram Rembold. decis. 514. num. 16., in Colonien. Jurisdictionis 10. Aprilis 1704. §. Et ex his coram clar. mem. Priolo, in Constantien. Jurisdictionis super Bono Jure 13. Aprilis 1714. §. Contraponi coram clar. mem. Scotto ibi = Contraponi propterea hæcenus dictis nequaquam posse visi sunt NONNULLI ACTUS CONTRARIJ consistentes in eo, quod Vicarii Generales, vel Suffraganei EPISCOPI aliquoties præfederint ELECTIONIBUS Abbatum, quæque fuerunt etiam aliquando AB ORDINARIO confirmatæ; Nam resistebant in contrarium pro enervandis mox dictis Actibus non minus ultimus Status, in quo ELECTIO Abbatis expleta fuit absque ulla EPISCOPI, vel ejus Ministrorum præsentia, vel Confirmatione, quam etiam illa animadvertio, quod DICTI ACTUS fieri potuerint ex CONNIVENTIA Monachorum, quibus nec in animo, nec in potestate erat DEROGANDI EXEMPTIVÆ LIBERTATI MONASTERII, vel ex studio Ministrorum ORDINarii inhiantium extensioni propriæ jurisdictionis, cum alias docto de universali EXEMPTIONE Monasterii, OMNES ACTUS IN CONTRARIUM DICENDI ESSENT TURBATIVI, ET ABUSIVI, ideoque non attendendi =*

- 54 Apagè hinc asserta fidelitatis, & obedientiæ Juramenta, quæ in eisdem Institutionibus supponuntur per Episcopos accepta a Præpositis Miechoviensibus. Sublata enim, ut mox dicebamus, Institutione, & Confirmatione, sublatum etiam fuit accessorium Juramentum, quod ideo nunc Summo tantum Pontifici exhibetur, *præterito Summario num. 23. litt. C. D., & num. 25. litt. E.* Cæterum hujusmodi Juramenta obedientiæ, & fidelitatis reputari tanti non solent, ut Exemptionem excludant, atque nostri Ordinis subjectionem evincant favore Episcoporum, veluti scitissimè docuit *Gratian. discept. Forens. Cap. 870. num. 2., & seqq., Barbos. de Offic., & Potest. Episc. Allegat. 17. num. 5., & seqq., Rot. coram Peuting. Decis. 461. num. 16. = ibi = Minus relevant CONFIRMATIONES ab Episcopis factæ Abbatum electionis ab ipsis præstitæ, postquam per Conventum fuerunt electi, non possunt importare SUBJECTIONEM, sed tantum BENEDICTIONEM, quæ competit EPISCOPO; qua responsione tolluntur ea, quæ circa JURAMENTA Abbatum dicti Monasterii IN MANI-*

NIBUS EPISCOPORUM præstita dicuntur, cum benedictionem, & non jurisdictionem tribuant = 15. Et in Constantien. Jurisdictionis super Manutentione 13. Aprilis 1714. §. Juramenta coram clar. mem. Scotto = ibi = Juramenta similiter **FIDELITATIS** aliquando præstita per Abbates de servanda reverentia Episcopis Constantiensibus, sicuti non poterant intervertere. Jus **EXEMPTIONIS** non auferentis obligationem. **EXEMPTI** quoad reverentiam debitam Ordinario, in cujus Diocesi existit, ita neque poterant tollere Abbatis possessionem **IN LOCO EXEMPTO**, vel illam tradere Episcopo.

55 Melioris non est conditionis vetustissima quædam Privationis Sententia anno 1468. edita ab Episcopo Cracoviensi contra Præpositum Miechoviensem. Principio enim non afferuntur Acta ejus Judicii, ideoque resciri non potest, quomodo Judicium ipsum fuerit actum, & quid utraque ex Parte propositum. Illud verò ponderandum serio est, quod eadem Sententia lata fuit contra Nicolaum Præpositum, qui per Judicalem Inquisitionem inventus, & agnitus fuerat Bonorum Monasterii sui, & Domus **DILAPIDATOR**, **PERJURUS**, **FORNICATOR NOTORIUS**, **ADULTER**, **ET IRREGULARIS**, ac multis aliis variis excessibus, & criminibus irremissibiliter irretitus, ut sunt ipsius Sententiæ præcisa verba in præterito contrario Summario num. 23. Cum itaque ageretur de gravissimis Criminibus, quæ non tam voto Regulari adversabantur, quam præceptis Dei, quibus Christiani omnes tenentur, mirum non est, si eorum cognitio absque ullo nostræ Exemptionis detrimento ad Episcopum, jure delegato pertinuerit juxta dispositionem Text. in Cap. 1. de Privileg. in 6., innuat. per Concil. Trident. sess. 14. Cap. 4., Lotter. de Re Benefic. quæst. 24. num. 77., Rot. in Recent. decis. 15. part. 1. num. 1., coram san. mem. Clemente XIII. Decis. 254. num. 6. = ibi = Nam in Causis Criminalibus majoribus procedentibus ob corruptos mores, seu graves excessus patratos **CUM LÆSIONE MAJESTATES DIVINÆ, ET HUMANÆ**, cognitio **JURE DELEGATO** competit Episcopo, dummodò ipse procedat per seipsum puniendo, & corrigendo **EXEMPTOS** vigore **SUÆ DELEGATÆ** jurisdictionis juxta decretum Concilii Trident. sess. 14. Cap. 4. de Reformatione.

5 Eoque magis despicienda est hujusmodi Sententia contra Præpositum tot manifestissimis irretitum Criminibus, quia lata ad instantiam non Promotoris Fiscalis Curiae Cracoviensis, sed ipsorum Religiosorum, qui ob loci distantiam cum provocare ad Sedem Apostolicam commodè non possent, ideo confugerunt ad Episcopum. Quamobrem in solemnî Protectione, quam anno 1620. emisit Præpositus Miechoviensis, & quam ipse etiam Cracoviensis Episcopus tunc approbavit, ratamque habuit, meritò refutatum, spretumque fuit hoc ipsum, quod hodiè obtruditur, Ordinariæ Jurisdictionis exem-

exemplum veluti in nostro præterito Summario num. 14. litt. C. ibi = Si quod unquam extat Exemplum animadversionis Episcopalis in Præpositum Miechoviensem, id factum esse ob insignes illius excessus, Religiosis ipsis, quibus ad Sedem Apostolicam OB DISTANTIAM LOCI difficilis fuit recursus, ad Episcopum confugientibus, qui tamen casus nec IN EXEMPLUM trahi potest, & omnino nihil Jurisdictionis Ordinariæ potestati adiiçit.

57 Igitur quicquid occasione mox relatæ Protestationis fuit ex parte Præpositi Miechoviensis deductum, & ab ipso Episcopo Cracoviensi tunc admissum, & approbatum, id certè in verècundum est, ut ab ejus Successore in discrimen nunc revocetur, Et fortius sanè, quia si Episcopus contra Dilapidatorem bonorum Monasterii sui, perjurum, fornicatorem notorium, adulterum, & irregularem aliter non processit, nec aliter procedere poterat quàm jure delegato, tantum abest, ut inde detrimentum passa fuerit Exemptio nostri Ordinis, quin potius magis approbata, magisque confirmata extiterit, ut animadvertit Pignat. Consult. Canonic. 58. num. 2., & seqq., Rot. coram Ubald. Decis. 126. num. 18. = ibi = Demum nec obstant SENTENTIÆ LATÆ ab Episcopo contra subditos dictæ Abbatie in Causa Hæresis, quia illæ non procedunt ex Jurisdictione Ordinaria, sed DELEGATA, quæ competit Episcopo in tali materia etiam contra Exemptos =; & in Ratisbonen. Jurisdictionis super Parochialibus reservatis 21. Februarii 1766. §. 17. coram Illustrissimo D. Olivatio = ibi = Idipsum urget de COERCITIONIBUS, ET AMOTIONIBUS, nam arbitrium removendi irretitos VITIIS, ET SORDIBUS competit Episcopis tamquam Sedis Apostolicæ delegatis, Quapropter nihil EXEMPTIONI detrahunt istiusmodi Actus, qui cum ipsa EXEMPTIONE rectè compati possunt, & a DELEGATA JURISDICTIONE metiuntur.

58 Furfuris non dissimilis sunt, & eisdem omnino extruduntur responsionibus alia Acta anno 1539. gesta contra alterum, Præpositum Miechoviensem occasione SCANDALORUM, ET EXCESSUUM citatum in Judicio Episcopali Cracoviensi, & convictum denunciatione, & fama publica de excessibus, & exorbitantiis, ut legimus ex ipsis Actis in contrario Summario num. 24., & litt. A. Nec dissimilis etiam furfuris sunt Acta illa anno 1583. ab Episcopo Cracoviensi tentata contra SIMONEM Præpositum Miechoviensem, quem PERDITE LUXURIOSUM audiebat, & quem sensit re, & nomine esse SIMONEM, ut eadem Acta loquuntur in contrario Summario numer. 27.. Talia quoque sunt Acta anno 1584. instituta contra Præpositum Gnesnensem, cujus Hominis tot erant excessus, ut amplius in eo loca tolerari non posset, quemadmodum ex eorum lectura in contrario Summario num. 28.. Hisce ergò gravissimis de causis si quandoque nostri Canonici ob distantiam

tiām Loci ad Episcopum confugerunt pro sollicito remedio, non voluerunt utique, nec potuerunt evertere Exemptionem, & Privilegia totius Ordinis, atque ipsi Episcopi si, eisdem rogantibus Canonicis, actum aliquem exercuerunt, nemo sanus dixerit, quod fuerint ideo consequuti Jurisdictionem illam, quam revera non habebant, ut individualiter arguit *Murg. ad Constit. Apostolic. in Addit. ad Decis. 12. numer. 11.*, *Valent. dict. disceptat. 2. num. 117.*, *Rot. coram Coccin. decis. 2076. num. 15.*, *coram Ferro decis. 10. num. 2.*, & *seqq.*, *in Recent. decis. 63. num. 10. part. 5.*, *decis. 44. num. 11.*, & *seqq. part. 7.*, *cor. Carill. decis. 97. num. 19.*, & *seqq.*

59 Utiliori consilio regerendæ ex adverso non sunt tres illæ Resignationes, quas initio Sæculi superioris Miechovienses Præpositi in manibus Ordinarii expleverunt. Satis enim est animadvertere, quod unus, atque alter resignans Præposituram Miechoviensem minimè fuit Canonicus Regularis nostri Ordinis, sed *Sacerdos Sæcularis* a Rege nominatus, uti *ex contrario Summario num. 16. 17.*, & *18.*. Accedit, quod hujusmodi Resignationes idcirco emissæ fuerunt, quia Resignantes evecti fuerant ad ampliorem Dignitatem, eamque etiam Episcopalem, veluti *ex eodem Summario contrario dicto num. 16. 17.*, & *18.*. Jam verò si Resignantes erant *Præsbyteri Sæculares*, & Resignationes si fuerunt prorsus inutiles, quia Præpositura vacat *ipso jure*, cum quis ampliorem consequitur Dignitatem, profectò hujusmodi Actus tribuendi sunt incuriæ Sæcularium Resignantium, quibus explorata non erant nostri Ordinis Privilegia, ut ponderat *Rot. coram Emerix. Jun. decis. 1204. num. 21.*, *in Carpentoracten. Jurisdictionis 8. Maii 1705. §. Tantoque magis coram clar. mem. Priolo, in Ratisbonen. Jurisdictionis 15. Junii 1764. §. 6. cor. Eñõ Zelada.*

60 Ineptit etiam Pars Adversa, dum exaggerare assuevit, quod *Sæculo decimoquinto* Cracoviensis Episcopus interdum dederit Præposito Miechoviensi absolutionem a Censuris. Etenim hujusmodi absolutio tributa fuit Præposito, qui erat *Sacerdos Sæcularis*. Rursus ab Episcopo tam indici, quam revocari potuerunt Censuræ ex *Jure delegato*. Quidquod Episcopus contra illum procedere potuit non nti Præpositum Miechoviensem, sed uti *Sæcularem Præsbyterum*. Requevera anno 1577. Episcopus censuras indixit, & postea absolvit *Simeonem Lugoski Præpositum Sæcularem* non tamquam Præpositum Miechoviensem, sed tamquam *Possessorem Patrimonii*, seu *Villæ suæ* ob controversiam super quadam Decima, ut *ex contr. Sum. n. 26.*, & *28.*

61 Sunt indolis omninò ejusdem nonnulla Acta judicialia, quæ Episcopali in Curia Cracoviensi extolluntur gesta: Non enim quia *vetustis temporibus* aliquis ex Canonicis nostri Ordinis, siue aliquis eorum Præpositus venerit ad eandem Curiam, id

id argumento esse potest, quod perierit Exemptio, & ipse noster Ordo subjectus remanserit Episcopali Jurisdictioni. Animadvertendum præterea est, quod complures ex contrariis Actis gesti fuerunt ad instantiam Superiorum nostri Ordinis, quibus *tamquam Actoribus* integrum erat sibi Forum eligere sine aliquo suæ Exemptionis detrimento. Alii verò gesti quidem videntur contre ipsos Præpositos, sed isti in Jus venerunt coacti metu *Censurarum*, & vi præpotentium Episcoporum, vel quia erant Præbyteri Sæculares, ideoque proprio, ac peculiari suæ Familiæ nomine ad Judicium descendebant. Quidam etiam ex eisdem Actis pertinent ad *Causas Decimarum*, nec non tenuissimæ summæ pecuniariæ, ac miserabilium Personarum, quæ trahi propterea non potuissent ad Nunciaturam Apostolicam, quæ Varsoviæ commoratur, & longo distat itinere *biscentum*, & ultra milliarium a Miechovia, ut recognoscere enixè supplicamus ex ipsis Actis in *contrario Summ. n. 32. 36. 38. 40. 41., & 42.*

62 Deterioris sunt conditionis indifferentes quidam, & extrajudiciales Actus, qui superiori ætate in Officio Curiae Cracoviensis asseruntur gesti. Quandoquidem ipsi respiciunt plerumque vel Inscriptiones Censuum ad Monasterium Miechoviense spectantium, vel Quietationes, vel Constitutiones Procuratorum, qui sanè Actus utpote voluntarii, eoque consilio expleti in publico Officio, ne rerum memoria periret, cum expleri ubique potuerint, haud sanè arguere possunt nostri Ordinis subjectionem. Approbationes verò paucæ sive commutationis voluntatum, sive Concordiæ, ultraquamquod tributæ fuerunt, petentibus Sæcularibus, quorum favorem respiciebant, tametsi concessæ aliquando videantur rogantibus Præpositis, inhabiles adhuc sunt ad subversionem nostræ Exemptionis. Non est enim a jure devium, quod provocetur ad Episcopum, ut confirmet, probetque contractum super Bonis Ecclesiasticis. Sed redit semper, & fataliter urget animadversio illa, quod per hujusmodi Actus nequaquam poterat detrimentum inferri Privilegiis universi Ordinis, nisi ipsius Sanctæ Sedis, a qua eadem processerunt Privilegia, accessisset consensus, *Vitalin. in Clem. 1. num. 57. de Offic. Vicar., Calder. cons. 5. num. 1., Surd. cons. 47. num. 25., & Rot. decis. 1278. num. 3. coram Seraphin., & dec. 239. numer. 16., & 17. part. 8. Recen. ibi = Ex quo enim Privilegium fuit concessum Ecclesiæ, ut supra fuit firmatum, Abbas non potuisset ei præjudicare, sed requirebatur Sedis Apostolicæ Consensus, dum ei dicta Abbatia est immediate subjecta =*

63 Quorsum tamen sumus adeò solliciti de singulis contrariis Actibus? Cum enim ipsi sint vetustissimi, sint interrupti, sint æquivoci, sint oppositi Apostolicis Privilegiis, & fuerint etiam perpetuò contradictri, nihil indè justius, quamquod suffocari debeant a longa illa serie Actuum, qui dantur a nobis, qui-

quique cum locupletiores sint, magisque continuati, & recentiores, nec non consentanei ad eadem Apostolica Privilegia, utique potiores dijudicari debent, & contrariis sunt præferendi, ut dixit *Rot. coram Priolo decis. 338. num. 18.*, in *Carpendoraten.*, seu *Valreacen. Jurisdictionis 11. Junii 1728.* §. *Ac demum coram clar. mem. Aldrovando ibi = Ac demum quatenus aliqui ex propositis Actibus respiciant tempus subsequens, vel dijudicari debent abusivi, vel conflictati ab aliis Actibus eidem Regulamento consentaneis, & adhæsis, quibus utique potiore vindicat relevantiam uniformitas, & consuetaria qualitas ipsis inhærens relative ad prædictum Regulamentum =*

64 Ipsa insuper nostra Apostolica Privilegia, ipsa sunt, quæ perpetuò vetant, quominus de contrariis Actibus sit ulla ratio habenda. Eadem namque Privilegia nostra suam ducunt originem ante annum 1162., fueruntque à Summis Pontificibus pluries confirmata, pluriesque renovata ad annum usque 1680., quo amplissimum Confirmationis robur illis impertitus est Pontifex Maximus *Innocentius XI.*, ut relegere est in præsentī *Summario Additionali num. 1. 2., & 3., & præterito Summario num. 1., & seqq. ad num. 12.* Omnes itaque contrarii antiquissimi Actus è conspectu tot Apostolicarum Confirmationum, quæ immanem implent quinque, & ultra sæculorum decursum, piaculum sanè esset, si aliquo in pretio haberentur, *Rot. coram Merlin. decis. 374. num. 3., coram Emerix Jun. decis. 189. num. 8., in dicta Carpendoraten., seu Valreacen. Jurisdictionis 11. Junii 1728.* §. *Quamquam coram clar. mem. Aldrovando ibi = Quanquam verò ad elidendum hujus Regulamenti robur objecerint successivam ipsius inobservantiam, allegando propriam quasi possessionem expediendi præmemoratos Jurisdictionales Actus, de hac tamen allegata inobservantia nulla ad præsentem effectum haberi posse visa fuit ratio, quia ipsa semper remaneret inefficax, & irrelevans E' CONFIRMATIONUM, quas à tempore originariæ ipsius editionis supervenisse constat usque ad annum 1694., per quarum sanè CONFIRMATIONUM seriem inducta fuisse videtur species iteratæ renovationis, inalleabilem reddens quamcumque ipsius inobservantiam.*

65 Eodem respectu post tot Apostolicas Confirmationes urgentur contrarii asserti Actus à nostris Judicialibus Decretis, Rebusque Judicatis. Præter enim duo illa Judicialia Decreta, quibus Archiepiscopalis Curia Gnesnensis nostram approbavit Exemptionem, præterito *Summario num. 38., & 39.*; Recurrit alterum, quod anno 1747. in confirmationem ejusdem nostræ Exemptionis judicialitèr edidit Nuncius Apostolicus, præterito *Summario num. 40. litt. B. D.* Recurrit solemnī Res Judicata ab hoc Sacro Tribunali de anno 1739. ob signata contra Episcopum Tirasonensem, sicuti ex præterito *Summario*

rio *Additionali num. 4.* Denique novissimis hisce temporibus, scilicet anno 1760. Sacrum idem Tribunal contra Episcopum Præmisliensem Sententiam evulgavit, qua post plures, easque egregias Decisiones definivit, *non constare de subjectione Ecclesie nostri Ordinis ejus Jurisdictioni Episcopali neq. quoad res, neque quoad Personas*, quemadmodum ex *præsenti Summario n. 47.* Adversus itaque Apostolicas, easque plurimas Confirmationes, & adversus judicialia Decreta, Resque ab hoc Sacro Tribunali judicatas non aliter contrariis turbativis, & vetustis Actibus aliquid tribueretur, nisi tota reclamante Jurisprudencia, de qua oportune *Rot. in Burgen. Jurisdictionis 3. Julii 1713. §. fin. coram clâr. mem. Barbado, & in Spoletana, seu Nullius Ferentilli Jurisdictionis super Negocio Principali 9. Januarii 1728. §. Denique cor. bon. mem. Gamaches.*

66 Perperam urget Pars Adversa, quod ab Episcopis datæ semper fuerint, & tribuantur adhuc Institutiones omnibus illis, qui a Capitulo electi, & a Præposito approbati præficiuntur Curæ Animarum in Ecclesiis Parochialibus nostri Ordinis. Hujusmodi enim Institutiones, quæ propriè non dicuntur collativæ tituli, sed merè *auctorizabiles*, locumque habent in Beneficiis etiam Regularibus, quibus adnexa est Cura Animarum, non detrahunt Exemptioni, minusque subjectionem important Episcopali Jurisdictioni, ut agens de ipsissimis Institutionibus datis ab Episcopo Præmisliensi nostris Beneficiatis, individualiter definivit *Rot. in Præmislien. Præposituræ 27. Februarii 1760. §. 11. coram Reverendissimo P. D. Decano ibi = Nihilque adversantur Institutiones per Episcopos Præmislienses Prævorscensibus Præpositis datæ. Quum enim res sit de Præpositura adnexam habente Curam Animarum, Administrationemque Sacramentorum, Institutiones nihili officiunt Ecclesiæ Conventualitati, quippè quia non intelliguntur propriæ, ac tituli collativæ, sed merè auctorizabiles, quæ locum habent in Beneficiis, & Ecclesiis etiam Conventualibus adnexam habentibus Curam Animarum, & administrationem Sacramentorum, quorum respectu Regularis Præpositus subest Episcopali Jurisdictioni, utcumque ex Voto Obedientiæ Superioribus Ordinis in reliquis subiectus remaneat,*

67 Infirmiores sunt, quatenus rememorarentur, approbationes Concionatorum, & Confessariorum. Nam quod attinet ad Concionatores, postquam illi a Generali nostro electi sunt, non quidè approbationem, sed tantum benedictionem petunt a Locorum Ordinariis, *præterito Summario num. 21. litt. E. F.* Quod vero spectat ad approbationes Confessariorum, cum hæc Jurisdictio etiam in Exemptos reservata sit Episcopis a Tridentina Synodo, & notissima *Constitutione Gregoriana*, hinc similium actuum exercitium minimè ostendit Jurisdictionem Ordinariam, uti monuit *Rot. in Auximana Manutentionis 5. Maii 1749. §. 11. coram Eminentissimo Elephantutio,*

in

in *Conversana Jurisdictionis* 27. Novembris 1750. §. 10. coram bon. memor. de Vais, ibi = Nullaque vis fieri potest in eo, quod Episcopi *Conversanen.* semper invigilaverint super *Clausura Monialium*, quodque concesserint licentias convocandi Capitulum, ac approbaverint Confessarios, & Concionatores, quia cum hujusmodi Jurisdictio in Exemptos reservata fuerit Ordinariis a *Sacro Concilio* sess. 25. cap. 4. de Regular., & in *Constitut. Gregoriana*, exercitium horum Actuum nihil concludit ad probandam jurisdictionem Ordinariam a suprarelatis Actibus omnino exclusam.

- 68 *Everfis omnibus contrariis Actibus*, cavendum est à quibusdam Statutis, quæ anno 1533. afferuntur condita ab Episcopo Cracoviensi, quæque extant in *contrario Summario* num. 45. Cavendum etiam est à quadam Relatione, quam anno 1707. edidit Secretarius Regis Poloniæ, quæque refertur in *Summario præteritæ contrariæ Responſionis* num. 2. Respectu namque eorundem Statutorum, pertinent ipsa ad Leges, quas cum consensu Præpositorum, & Canonicorum ferre placuit non pro Ordine universo, sed pro illis tantum Canonicis Regularibus, qui Studiorum causa ad Universitatem Cracoviensem mittebantur. Annuos namque Census, uti patet ex eodem *contrario Summario* num. 45., dictæ Universitati donaverat Thomas Præpositus *Miechoviensis*, ut in eam reciperentur sui Canonici, atque ad litteras instituerentur. Oportuit ergo leges dicere, quibus hæc onerosa donatio esset accipienda, & quibus recipiendi forent Canonici. Quis autem aliquam speculari inde poterit conjecturam Episcopalis Jurisdictionis in everſionem nostræ Exemptionis? Actus profecto magis extraneus, magisque alienus à re nostra sicuti fingi non potest, ita eo nihil ineptius, ut dixit *Lotter. de Re benefic. lib. 1. quæst. 24. num. 248.*, *Rot. in Marſicen.*, seu *Nullius Jurisdictionis* 7. Junii 1700. num. 39. coram bon. mem. Muto.
- 69 Ad recensitam verò quod pertinet Relationem dicti Regii Secretarii, ex eo tantum est illa despicienda, quia asserit, *Monasterium Miechoviense nullam habere Conventualem Domum in Polonia*, & Parochiales, quas possidet, Ecclesias, non dependere ab eodem Monasterio *Miechoviensi*, sed omnes principaliter regi, & dependere ab Episcopis. Id enim omne falsissimum est, nam inter *Domus Conventuales*, quas in Polonia habet noster Ordo, recensetur tum illa *Sancti Spiritus in Præworsko*, eamque esse Conventualem, & constare de ejus Conventualitate, ac adnexum habere *Monasterium Canonico-regularium S. Sepulchri ibidem degentium*, definivit *Sac. Tribunal in allegat. Præmislien. Præposituræ super Conventualitate* 22. Januarii 1761. coram Rmo P. D. Decano, cujus verba referuntur in *præsenti Summario Additionali* num. 5., tum etiam illa *S. Hedvigis apud Cracoviam*, eodem *Summario Additionali* num. 6. Quod autem Parochiales Ecclesiæ non de-

pendeant à Monasterio Miechoviensi, sed ab Episcopis, id etiam falsissimum est, & falsissimum evincitur ex tot Actibus Visitationum, electionum, remotionum, translationum Pastorum ab una ad alteram Ecclesiam, de quibus omnibus à Præposito Miechoviensi expleri solitis absque ulla Episcoporum ingerentia, latè patet in nostro præt. Summ. nu. 17. 18. 19. 20. & 21.

70 Constito ad evidentiam usque de firmissima Exemptione nostri universi Ordinis ex Apostolicis Privilegiis, ex Rebus judicatis, ex constantissima Observantia, & ex aliis invictissimis monumentis, atque constituto etiam de summa infirmitate contrariorum Actuum, quibus eadem nostra Exemptio in discrimen revocari frustra contenditur; Profectò impugnari exinde quemadmodum nequit optimum Jus nostri Rm̃i Generalis, nostrique universi Ordinis, ità Manutentio denegari eisdem non potest juxta quotidianum monitum, de quo Rot. in Leodien. Jurisdictionis super Manutentione 23. Junii 1713. §. fin. coram clar. mem. Scotto, in Ratisbonen. Jurisdictionis super Manutentione 21. Februarii 1766. §. fin. cor. Eñno Zelada.

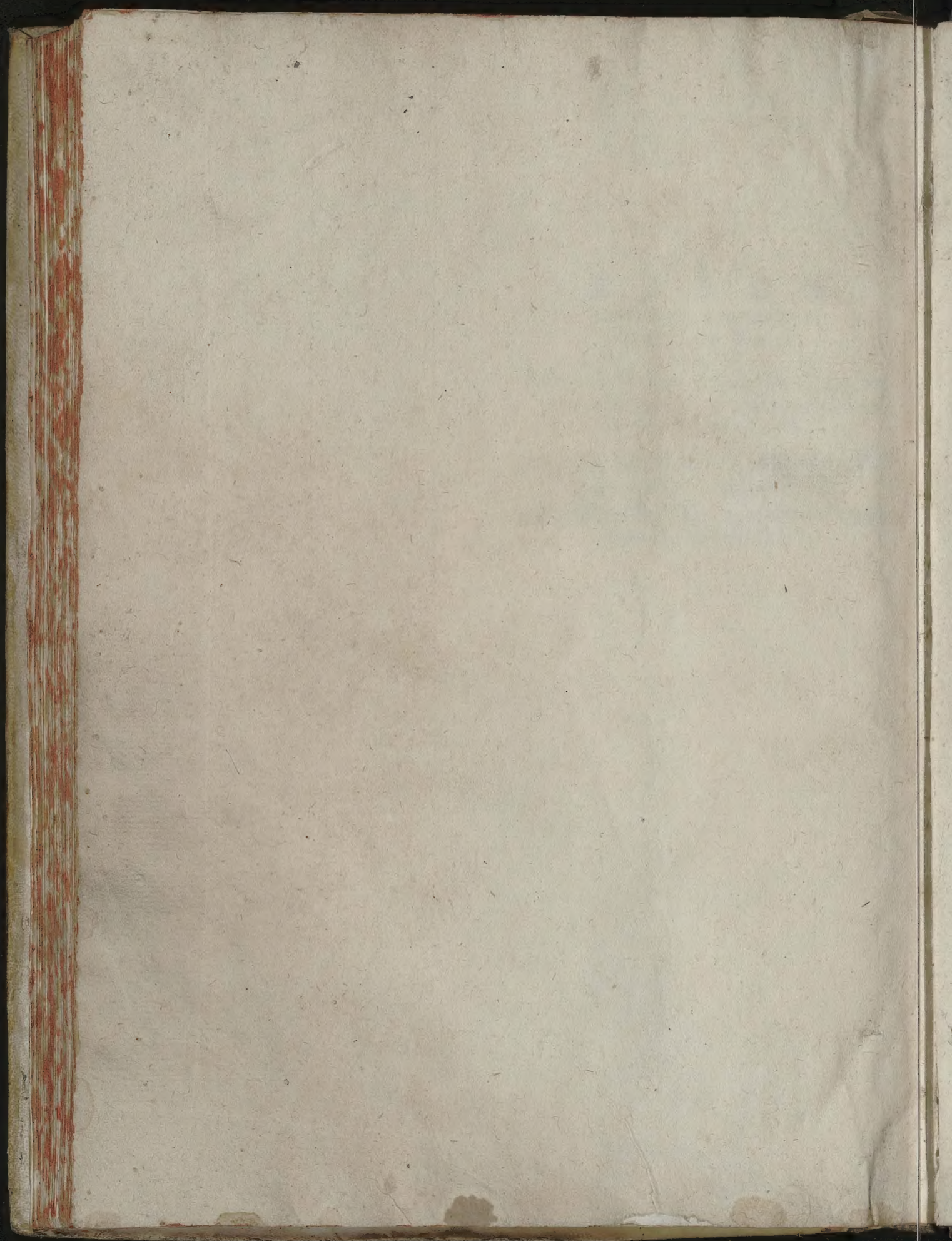
Quare &c.

Joseph Aurelius Missini)
 Joachim Pescatori)
 Franciscus Vasselli) Advoc.
 Joannes Devoti)
 Dominicus Franci.

R. P. D.
 A Z E D O
 Cracovien. Exemptionis
 Super Bono Jure.
 P R O
 Rm̃o D. Matthæo Boydecki Præposito
 Generali Canonicorum Regularium
 Ordinis SS. Sepulchri,
 C O N T R A
 R. D. Promothorem Fiscalem Curie
 Episcopalis Cracovien.

Gg
 Restrictus Facti, & Juris.
 19
 Typis Lazzarini 1777.

to
a
2
2

P. P. DOM KSIĄŻKI
— ANTYKWARIAT —

* 008290

